



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci, rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3. srpna 2015 v senátě složeném z předsedy Mgr. Eduarda Ondráška a přísedících Amose Děkaníka a Ing. Pravoslava Kučery **t a k t o :**

Obžalovaní

Vratislav L . ,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, adresa pro doručování xxx,

Mgr. Dita L . (dříve :),

nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx, adresa pro doručování xxx,

jsou vinni, že

obžalovaní Vratislav L. a Mgr. Dita L.:

1) dne 21.9.2006 v Olomouci, na ulici Dolní náměstí č. 28-29, na pobočce Československé obchodní banky, a.s., IČ: 00001350, (dále jen „banka“), Mgr. Dita L. (nyní L.), jako jednatelka společnosti LAV Lakomý, s.r.o., IČ: 25371762, se sídlem Olomouc, Řepčinská 250, okres Olomouc, uzavřela s bankou Smlouvu o úvěru č. 5793/06/5257, a to na částku úvěrového limitu ve výši 3.000.000 Kč bez stanoveného účelu čerpání ve formě kontokorentního úvěru, kdy při uzavírání této smlouvy bance předložila seznam pohledávek z obchodního styku společnosti LAV Lakomý, s.r.o., v celkové výši 5.274.683,25 Kč, který jí předtím vyhotovil obžalovaný Vratislav L., a jehož pravdivost stvrdila svým podpisem, kdy k těmto pohledávkám byla téhož dne uzavřena Smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5794/06/5257, přičemž obžalovaný Vratislav L. do tohoto seznamu pohledávek z důvodu splnění kritérií pro poskytnutí úvěrové jistiny předem vědomě zahrnul jednak neexistující pohledávky a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší, v důsledku čehož bylo provedeno neoprávněné navýšení hodnoty zastavovaných pohledávek oproti skutečnosti o částku nejméně 4.899.346 Kč, kdy banka bez znalosti těchto podstatných skutečností poskytla společnosti LAV Lakomý, s.r.o., formou kontokorentního úvěru peněžní prostředky v celkové výši 3.000.000 Kč, které poté postupně v plném rozsahu obžalovaná Mgr. Dita L. (nyní L.) vyčerpala, přičemž poskytnutý úvěr nebyl řádně splácen a tímto svým jednáním způsobila poškozené bance škodu ve výši 3.000.000 Kč,

obžalovaný Vratislav L.:

2) dne 21.9.2006 v Olomouci, na ulici Dolní náměstí č. 28-29, na pobočce Československé obchodní banky, a.s., IČ: 00001350, (dále jen „banka“), obžalovaný Vratislav Lakomý, jako osoba samostatně výdělečně činná podnikající dle živnostenského zákona zapsaná v obchodním rejstříku pod názvem Vratislav Lakomý - LAV, IČ: 10072004, s místem podnikání Olomouc, Řepčinská 250, okres Olomouc, uzavřel s bankou Smlouvu o úvěru č. 5796/06/5257, jejímž předmětem bylo poskytnutí úvěrového limitu ve výši 26.000.000 Kč na financování pohledávek z obchodního styku formou revolvingového úvěru a dále uzavřel Smlouvu o úvěru č. 5799/06/5257, jejímž předmětem bylo poskytnutí kontokorentního úvěru ve výši 4.000.000,- Kč bez stanoveného účelu čerpání, kdy při uzavírání těchto smluv bance

předložil seznam pohledávek z obchodního styku v celkové výši 39.135.351,22 Kč, ke kterým byla téhož dne uzavřena Smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5797/06/5257, přičemž obžalovaný Vratislav L. do tohoto seznamu pohledávek z důvodu splnění kritérií pro poskytnutí úvěrových jistin předem vědomě zahrnul jednak neexistující pohledávky a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší a také pohledávky, které již byly postoupené na základě smluv o factoringové spolupráci třetím subjektům, v důsledku čehož neoprávněně navýšil oproti skutečnosti hodnotu zastavovaných pohledávek o částku nejméně 26.228.286 Kč, kdy banka mu bez znalosti těchto podstatných skutečností poskytla formou revolvingového úvěru a kontokorentního úvěru peněžní prostředky v celkové výši 30.000.000 Kč, které poté postupně v plném rozsahu obžalovaný Vratislav L. vyčerpal, přičemž poskytnuté úvěry řádně nesplatil a tímto svým jednáním způsobil poškozené Československé obchodní bance, a.s. škodu ve výši 30.000.000 Kč,

3) dne 13.12.2007, v Olomouci, na ulici 28. října 15, na pobočce UniCredit Bank Czech Republic, a.s., IČ: 64948242, (dále jen „banka“), obžalovaný Vratislav L. jako osoba samostatně výdělečně činná podnikající dle živnostenského zákona zapsaná v obchodním rejstříku pod názvem Vratislav Lakomý - LAV, IČ: 10072004, s místem podnikání Olomouc, Řepčinská 250, okres Olomouc, uzavřel s bankou Smlouvu o úvěru a dalších bankovních službách č. 254/07-120, jejímž předmětem bylo poskytnutí úvěrového limitu ve výši 35.000.000 Kč na financování provozních potřeb a na přefinancování krátkodobých úvěrů poskytnutých Československou obchodní bankou, a.s., ve formě revolvingově využitelné linky, kdy při uzavírání této smlouvy předložil bance seznam pohledávek z obchodního styku v celkové výši 44.311.032,80 Kč, ke kterým byla téhož dne uzavřena Smlouva o zajištění postoupením pohledávek č. 521/07-254/07-120, přičemž obžalovaný Vratislav L. do tohoto seznamu pohledávek z důvodu splnění kritérií pro poskytnutí úvěrové jistiny předem vědomě zahrnul jednak neexistující pohledávky a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší a také pohledávky, které již byly postoupené na základě smluv o factoringové spolupráci třetím subjektům, v důsledku čehož neoprávněně navýšil oproti skutečnosti hodnotu postupovaných pohledávek o částku nejméně 18.857.331 Kč, kdy banka mu bez znalosti těchto podstatných skutečností poskytla formou revolvingové linky přeněžní prostředky v celkové výši 35.000.000 Kč, které poté postupně v částce 34.754.254,90 Kč

obžalovaný Vratislav L. vyčerpal, přičemž poskytnutý úvěr řádně nesplatil a tímto svým jednáním způsobil poškozené UniCredit Bank Czech Republic, a.s. škodu ve výši 34.754.254,90 Kč,

t e d y

obžalovaný Vratislav L.

ad 1) - opatřením prostředků poskytl jinému pomoc k tomu, aby při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a způsobil tak značnou škodu,

ad 2) - při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a způsobil tak škodu velkého rozsahu,

ad 3) - při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a způsobil tak škodu velkého rozsahu,

obžalovaná Mgr. Dita L.

ad 1) - při sjednávání úvěrové smlouvy uvedla nepravdivé údaje a způsobil tak značnou škodu,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný Vratislav L.

ad 1)

- pomoc k trestnému činu úvěrový podvod dle § 10 odst. 1 písm. c) tr. zákona k § 250b odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zákona ve znění zákona č. 140/1961 Sb.,

ad 2)

- zvlášť závažný zločin úvěrový podvod dle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku ve znění zákona č. 40/2009 Sb.,

ad 3)

- zvláště závažný zločin úvěrový podvod dle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku ve znění zákona č. 40/2009 Sb.,

obžalovaná Mgr. Dita L.

ad 1)

- trestný čin úvěrový podvod dle § 250b odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zákona ve znění zákona č. 140/1961 Sb.,

a z a t o s e o d s u z u j í

obžalovaný Vratislav L.

Podle § 211 odst. 6 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) let nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se zařazuje pro výkon tohoto trestu do **věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu podnikání v oboru koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej zboží, dále v oboru mezinárodní zasilatelství a v oboru silniční motorová doprava a v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací s předmětem podnikání koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej zboží, dále v oboru mezinárodní zasilatelství a v oboru silniční motorová doprava nebo jejich zastupování na základě plné moci **na dobu 7 (sedmi) let.**

Obžalovaná Mgr. Dita L.

Podle § 250b odst. 4 tr. zákona k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let.**

Podle § 60a odst. 1, odst. 2 tr. zákona se obžalované výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 4 (čtyř) let.**

Podle § 60a odst. 1 tr. zákona se nad obžalovanou **vyslovuje dohled.**

Podle § 49 odst. 1 tr. zákona se obžalované ukládá **trest zákazu činnosti**, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací nebo jejich zastupování na základě plné moci, **na dobu 5 (pěti) let.**

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená Československá obchodní banka, a.s., IČ: 00001350, se sídlem Praha 5, Radlická 333/150, PSČ 150 57, odkazuje s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená Českomoravská záruční a rozvojová banka, a.s., IČ: 44848943, se sídlem Praha 1, Jeruzalémská 964/4, PSČ 110 00, odkazuje s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný Vratislav L. povinen nahradit poškozené UniCredit Bank Czech Republic, a.s., IČ: 64948242, se sídlem Praha 4 - Michle, Želetavská 1525/1, PSČ 140 92, škodu ve výši 34.754.254,90 Kč.

O d ů v o d n ě n í

Během dokazování provedeného u hlavního líčení byl zjištěn a spolehlivě prokázán skutkový děj uvedený ve skutkové větě tohoto rozsudku. Tento skutkový děj byl prokázán v zásadním shodně, jak tomuto nasvědčovaly i výsledky přípravného řízení a jak je tento uvedený v obžalobě.

V této věci již zdejší soud rozhodl rozsudkem ze dne 13.11.2012, čj. 28T 12/2011-7610, který ale byl z podnětu odvolání obžalovaných Vratislava L. a Mgr. Dity L. zrušen usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 19.3.2013, sp.zn. 2To 21/2013, a věc byla vrácena soudu I. stupně. Soudu I. stupně bylo zejména vytknuto, že jako listinný důkaz užil materiály zpracované kpt. Bc. O. nazvané „analýzy“. Odvolací soud dospěl k závěru, že výše uvedené „analýzy“ jsou pouhou pomůckou, která se zabývá ve spise různě roztroušenými

informacemi a skutečnostmi, aniž by měla charakter důkazu. Za daného stavu bylo soudu I. stupně uloženo, aby objasnil, jakým způsobem se faktury, tvořící přílohy „analýz“ do spisu dostaly, zda se jedná o nějaký kompletní soubor dokumentů, nebo součást širšího souboru, který by případně byl ještě k dispozici. V tomto směru bylo soudu I. stupně uloženo vyslechnout policejního komisaře kpt. Bc. O., jako svědka, a opětovně vyslechnout k uvedenému i svědky Ing. Beneše a JUDr. Hradila. Teprve na základě takto doplněného dokazování bude možno učinit souhrnné závěry o tom, jaký podíl na celkovém objemu zastavovaných pohledávek činily pohledávky fingované, neoprávněně navýšené, popřípadě postoupené jiným subjektům a s těmito závěry pak pracovat v rovině dovození případné subjektivní stránky projednávané trestné činnosti u obou obžalovaných. Dále bude zapotřebí provést jako důkaz CD-R nosiče, které jsou založeny na č.l. 287 a č.l. 513 spisu. Vzhledem k tomu, že námitky k výrokům o náhradě škody byly postupně rozváděny až v době, kdy se spis nacházel již v odvolacím řízení, bude třeba se zabývat tím, zdali již nebylo v insolvenčních řízeních rozhodnuto rozvrhovými usneseními a zda z tohoto titulu poškozené subjekty již nedostaly náhradu části způsobené škody, popřípadě ověřit, zdali na ČMBZ, a.s. zcela nebo zčásti nepřešel nárok na náhradu škody z titulu plnění bankovní záruky. Tyto okolnosti je třeba ověřit vyžádáním insolvenčních spisů popř. zprávou ČMBZ, a.s.

V průběhu dalšího řízení po výše citovaném rozhodnutí odvolacího soudu došlo ke změně složení senátu, kdy ve funkci přisedícího skončil Ing. Vladislav Rulišek. Došlo tedy ke změně složení senátu, přičemž za situace, že nebyl dán souhlas všech obžalovaných i státního zástupce s přečtením podstatného obsahu protokolů o hlavním líčení dle § 219 odst. 3 tr.ř., bylo nutné hlavní líčení provést celé znovu.

Obžalovaný Vratislav L. u hlavního líčení (č.l. 8128-8132, 8145v) vypovídal v zásadním shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2522-2529). Obžalovaný uvedl, že podniká už od roku 1990. Od začátku podnikání podniká jako fyzická osoba zapsaná v obchodním rejstříku pod obchodním jménem Vratislav Lakomý - LAV. Podnikání se mu dařilo, začínal se třemi auty a v roce 2008 měl 60 až 70 vozů. V podnikání se mu ale přestalo dařit v průběhu roku 2008. Souviselo to s jeho zdravotním stavem, kdy byl několik týdnů hospitalizován ve Fakultní nemocnici v Olomouci, což se projevilo samozřejmě při řízení firmy a souviselo to také s ekonomickou krizí. Vyvrcholilo to zahájením insolvenčního řízení 6.11.2008. Pokud jde o provozní úvěry, tak tyto obžalovaný čerpal asi od roku 2000 u ČSOB. Úvěry se rozšířily o úvěr na koupi areálu v Olomouci - Řepčíně, kam se firma přestěhovala. Veškeré podklady pro úvěry vyhotovovala paní Hana I., následně byly ty věci projednávány a bankéři a ve finále smlouvy podepisoval obžalovaný a obž. L., tehdy jeho manželka. Obžalovaný v současné době k dispozici účetnictví související s jeho podnikáním nemá, to zůstalo v areálu firmy v Řepčíně. Navíc někdy v průběhu hospitalizace obžalovaného v květnu nebo červnu 2008 ho informoval technik, že došlo k vyhoření trať a k poškození veškeré elektroniky ve firmě včetně počítačů, kde se nacházelo účetnictví. Účetnictví v písemné formě bylo podle obžalovaného řádně archivováno v areálu firmy v Řepčíně, ale podle sdělení insolvenčního správce Ing. Roberta Beneše, tento v podstatě nic z účetnictví nenašel. Podle obžalovaného se mělo účetnictví předávat společnosti HOPAX s.r.o. Samotné účetnictví obžalovanému v letech 2006 a následujících zpracovávala společnost LANDY spol. s r.o., přičemž na starost to měla konkrétně paní I., která byla zaměstnankyní společnosti LANDY spol. s r.o. a nikoliv obžalovaného. Ta měla i vystavenou plnou moc k zastupování obžalovaného při jednání

s orgány státní správy a jinými subjekty. Daňovou poradkyní byla RNDr. K. Hana I. na základě výše uvedené plné moci jednala i přímo s jednotlivými bankéři, prováděla i úhrady z bank v elektronickém bankovníctví. Obžalovaný sám v té době na počítači ani neuměl pracovat, nedokázal se dostat ani do počítačů, ani do serverů, ani neměl hesla a přístupové kódy. Veškerá jednání vedla I. a obžalovanému řekla, že všechno proběhlo v pořádku a v tomto duchu s ním jednali i jednotliví pracovníci bank. Obžalovaný proto neměl žádný důvod pojmout podezření, že je snad něco v nepořádku. Pokud jde o firmu LAV Lakomý s.r.o., tak ta byla v 90. letech založena obžalovaným a jeho bývalou manželkou obž. L. Podnikala v autoopravárenství a v dopravě. Fakticky tato firma pro obžalovaného, podnikajícího jakožto fyzická osoba, zajišťovala servis a opravy vozidel. Někdy kolem roku 2000 obžalovaný z této firmy odešel a v roce 2008 v době, kdy byl obžalovaný hospitalizován a začal s obž. L. jednat o rozvodu, tak se v rámci jejich rozvodu dohodli na tom, že tuto firmu převede obžalovaná zpět do rodiny obžalovaného, a to na otce obžalovaného. Obžalovaný v době, kdy v této firmě už nebyl jednatelem, měl vystavenou plnou moc a měl tedy možnost například za tuto firmu získávat informace z banky. Pravdou je ale podle obžalovaného to, že veškerou ekonomiku ovládala a řídila paní I., a to ve všech třech firmách, jak obžalovaný, coby fyzická osoba, tak LAV Lakomý s.r.o. a LANDY spol. s r.o. Firma LANDY spol. s r.o. vedla a poskytovala veškerý účetní a ekonomický servis pro všechny výše uvedené tři subjekty. Toto bylo plně v kompetenci paní I. K tomu jí sloužil počítačový systém Vision. Rovněž i pokud jde o společnost LAV Lakomý s.r.o., tak tato fungovala dobře až do roku 2008, kdy se projeví finanční problémy, které byly spojené s tím, že společnosti nebyla vrácena DPH a spotřební daň, což vedlo k totálnímu kolapsu společnosti. Chod společnosti obžalovaný zajistil k 1.10.2008 tak, že ji převedl na spol. HOPAX s.r.o. To se mu ale v budoucnu vymstilo. K jednotlivým úvěrovým smlouvám, které jsou uvedeny v obžalobě, obžalovaný uvedl, že tyto byly uzavřeny na základě předchozí nabídky banky. Projednány byly s paní I., přičemž jednotlivá data potřebná k uzavření těchto smluv ověřovala ještě RNDr. K. Je pravdou, že smlouvy podepsal jak obžalovaný, tak obžalovaná, ale bylo to až poté, co byly detaily vyřešeny jednáním paní I. a pana B., který zastupoval banku. Pokud jde o předmětné seznamy pohledávek, tak to vše zařizovala paní I. Seznamy byly staženy z počítače, k tomu se obžalovaný ani nemohl dostat, seznamy nijak nepozměňoval a vůbec do toho nezasahoval. Obžalovaný podle svého tvrzení není schopen vysvětlit, jak je možné, že se na seznamy dostaly neexistující či navýšené pohledávky. Obžalovaný opakovaně popřel, a to i v reakci na výpověď svědkyně I. u hlavního líčení, že by dával nějaký pokyn, aby byly předmětné seznamy pohledávek pozměněny či doplněny. Pokud jde o pracovní náplň obžalované, tak její činnost spočívala v tom, že komunikovala s bankami, úřady a zaměstnanci, ale informace dostávala od I. a byly to stejné informace, které dostával i obžalovaný. Podle obžalovaného obžalovaná neměla přístupová práva do účetnictví. Oba věřili věrohodnosti sjetin z počítače, které jim předkládala I., a v tomto duchu také jednali o výši poskytnutého úvěru. Byla to Hana I., kdo nesl odpovědnost za správnost vyhotovených sjetin.

Obžalovaná Mgr. Dita L. u hlavního líčení (č.l. 8132-8133 a 8399v-8400) vypovídala v zásadním shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2533-2536). Obžalovaná uvedla, že byla jednatelkou společnosti LAV Lakomý s.r.o. tato společnost na tom původně byla po ekonomické stránce vždy velmi dobře. Obžalovaná měla na starosti přijímání zaměstnanců a ukončování jejich pracovního poměru. Pokud jde o účetní operace, tak pouze realizovala

platby přes internet v souvislosti s vyplácením mezd a úhradami za dodané náhradní díly apod. Účetnictví jako takové obžalovaná nezpracovávala, toto měla na starosti paní Hana I., která byla zaměstnankyní firmy LANDY spol. s r.o. Ve společnosti LANDY spol. s r.o. byla obžalovaná také jednatelkou a byla i zaměstnankyní této společnosti. Obsahem činnosti této firmy byla účetní a poradenská činnost, které poskytovala Vratislavu Lakomému - LAV i společnosti LAV Lakomý s.r.o. Společnost LAV Lakomý s.r.o. měla na starost zejména autoopravářskou činnost, kterou poskytovala fyzické osobě Vratislav Lakomý - LAV, kdy obžalovaný provozoval jako fyzická osoba autodopravu. Společnost LAV Lakomý s.r.o. v minulosti čerpala několik různých úvěrů, ale tyto byly vždy řádným způsobem uhrazeny. Problémy nastaly až poté, co obžalovaná tyto firmy převedla na otce obžalovaného, což byla podmínka souhlasu obžalovaného s rozvodem a bezproblémového průběhu rozvodu. Společnost LAV Lakomý s.r.o. se pak dostala do konkurzu. Pokud jde o předmětnou úvěrovou smlouvu uzavřenou se společností ČSOB a.s., tak tento úvěr a vše s tím související vyřizoval obžalovaný, a to na základě plné moci, kterou mu udělila obžalovaná jakožto jednatelka společnosti. Byl to tedy obžalovaný, kdo společně s paní I. připravoval veškeré podklady a náležitosti uzavření této úvěrové smlouvy. Předmětné seznamy pohledávek připravovala I., jakožto hlavní účetní, případné zadávání pokynů či instrukcí bylo v kompetenci obžalovaného. Obžalovaná se obsahem listin vztahujících se k této konkrétní úvěrové smlouvě nikdy blíže nezabývala a předpokládala, že obsahují pouze pravdivé skutečnosti. Obžalovaná nebyla u toho, kdy by paní I. nebo obžalovaný zpracovávali seznam pohledávek určený pro uzavření této úvěrové smlouvy a ani nebyla u toho, že by obžalovaný dal paní I. nějaký pokyn týkající se vypracování takového seznamu. Obžalovaná osobně nikdy ani účetní, ani nikoho jiného neúkolovala v tom směru, aby v seznamech pohledávek upravoval nějaké údaje, které by následně neodpovídaly skutečnosti. Finanční prostředky získané z předmětného úvěru byly použity na úhradu faktur z obchodního styku společnosti. K dotazům obžalovaného obžalovaná uvedla, že když Ing. Š. k nim docházel na firmu, tak jednal převážně s obž. L. a mohlo se skutečně stát, že si toho svědkyně I. nemusela všimnout, protože Ing. Š. přišel jednou za měsíc a konzultoval s obžalovaným nějaké věci a svědkyně I. k nim přišla do kanceláře třeba 2x za den, takže se skutečně nemuseli vidět. Navíc je to už 12 let a svědkyně skutečně mohla zapomenout na to, že spolu něco probírali. Ing. Š. pomáhal s tím HVB a obžalovaná neví, jestli se svědkyně I. dozvěděla to, co tomu předcházelo.

Svědkyně Hana I. u hlavního líčení (č.l. 8379-8399) vypovídala v zásadním shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2537-2545). U hlavního líčení si svědkyně pouze nevzpomínala u bodu 1), v kterém období došlo k převodu společnosti s.r.o. na obž. L. a poté zpět na obž. L. Také si nepamatovala, jestli byla obž. L. v září 2006 jednatelka ve spol. LAV Lakomý s.r.o., jakož si i nepamatovala konkrétní data, konkrétní částky a konkrétně, které pohledávky byly upraveny. Na toto si svědkyně nedokázala konkrétně vzpomenout ani po předložení předmětných smluv o zřízení zástavního práva k pohledávkám a o postoupení pohledávek (č.l. 37-54, 81-104 a 310-497). Svědkyně uvedla, že je to již dlouho a na policii vypovídala pravdu. Svědkyně uvedla, že ve společnosti LANDY spol. s r.o. pracovala jako účetní od května 2002. Od roku 2004 začala vykonávat funkci hlavní účetní. Společnost LANDY spol. s r.o. vedla účetnictví i pro společnost LAV Lakomý s.r.o. a fyzickou osobu Vratislav Lakomý - LAV. Pracovní náplní svědkyně byly zejména uzávěrkové práce pro daňová priznání, podklady pro leasingové společnosti, pro banky a účtování bankovních výpisů. Při uzávěrkách svědkyně kontrolovala i práci běžných účetních. Podklady měla svědkyně od

obžalovaných. Výpisy z účtu a došlé faktury chodily poštou, tu přebírala obžalovaná a obžalovaný a následně to předávali svědkyni. Faktury vystavené vystavovala fakturantka, a to buď na základě objednávek přeprav, případně na základě pokynů obžalovaného. Na řízení všech tří výše uvedených firem se od nastoupení svědkyně do pracovního poměru podílel hlavně obžalovaný, který prakticky vydával všechna zásadní rozhodnutí. Svědkyně ale není schopna přesně posoudit, co a zda obžalovaný případně konzultoval s obžalovanou. Obžalovaná měla na starosti spíše finanční oblast všech společností, realizovala platby, a to jak hotovostní, tak bezhotovostní. Když svědkyně nastoupila, tak v LAV Lakomý s.r.o. a LANDY spol. s r.o. měli podíl a byli jednateli oba obžalovaní, ale následně došlo k převodu společenských podílů čistě na obžalovanou. Z jakého důvodu se tak stalo, svědkyně neví. Následně došlo k dalšímu převodu obchodních podílů v těchto společnostech, a to na otce obžalovaného. Okolnosti a důvody tohoto převodu svědkyni také nejsou známy. Ekonomická situace všech tří firem se odvíjela od podnikání fyzické osoby Vratislav Lakomý - LAV. Společnosti LAV Lakomý s.r.o. a LANDY spol. s r.o. na ní byly závislé. První ekonomické problémy se u Vratislava Lakomého - LAV projeví v letech 2004 až 2006. Výše uvedené tři firmy čerpaly různé úvěry od několika bank, jednalo se o provozní úvěry, revolvingový úvěr nebo kontokorentní úvěry. Byl čerpán také úvěr na pořízení a rekonstrukci areálu v Olomouci - Řepčíně. Vyřizováním úvěrů se zabýval zejména obžalovaný, jednání o úvěrech se obžalovaná zúčastnila pouze tehdy, pokud se jednalo o případy, kdy úvěry čerpaly společnosti, kde ona byla jednatelkou. Vyřizování úvěrů probíhalo v praxi tak, že z banky byly zaslány podklady, které se musely vyplnit a ty se vyplňovaly vždy podle pokynů obžalovaného. Obžalovaný svědkyni vždy sdělil, které leasingy nebo úvěry od jiných bank se budou do žádostí uvádět a které ne. Nikdy se nestalo, že by do těchto žádostí byly uvedeny všechny leasingy a v té době čerpané úvěry. Svědkyně se domnívá, že to bylo z toho důvodu, aby banka úvěr poskytla. Svědkyně výše uvedené zpracovávala na počítači a obžalovaného upozorňovala na to, že tyto údaje jsou nepravdivé, ale obžalovaný trval na tom, aby se to takto vytisklo a předalo do banky. Svědkyně obžalovaného poslechla ze strachu, aby nepřišla o zaměstnání. Obžalovaný si sám doklady připravit nemohl, protože neznal účetní skutečnosti, které byly nezbytné pro vystavení takových podkladů.

Ke skutku pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku svědkyně I. uvedla, že Smlouva o úvěru č. 5793/06/5257 ze dne 21.9.2006 byla uzavírána společností LAV Lakomý s.r.o. Tuto smlouvu za společnost uzavírala obž. L. Podklady ale svědkyně připravovala na základě pokynů obž. L., kdy podle svědkyně se na tomto obžalovaná nepodílela, i když nemůže vyloučit to, že došlo mezi obžalovanými ohledně tohoto úvěru ke konzultaci. Na základě pokynů obžalovaného byly v seznamu pohledávek, který je přílohou č. 1 Smlouvy o úvěru č. 5793/06/5257 ze dne 21.9.2006, provedeny změny, a to ohledně výše některých pohledávek a dále tam byly přidány pohledávky. Rovněž tak bylo u některých pohledávek pozměněno datum splatnosti. Na tomto seznamu pohledávek však nedošlo k takovým změnám oproti skutečnému stavu tak, jak došlo v případě úvěrů vyřizovaných ve prospěch fyzické osoby Vratislav Lakomý - LAV. Podle svědkyně ale musela mít obžalovaná povědomost o tom, že se seznam pohledávek upravil, protože měla k dispozici pravidelné měsíční výkazy, které vyjadřovaly skutečný stav pohledávek a závazků a které se od pozměněného seznamu odlišovaly.

Ke skutku pod bodem 2) výroku tohoto rozsudku svědkyně I. uvedla, že Smlouva o

úvěru č. 5796/06/5257 ze dne 21.9.2006, jakož i Smlouva o úvěru č. 5799/06/5257 ze dne 21.9.2006 a Smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5797/06/5257 byly uzavřeny obž. L. Svědkyně se jednání v bance nezúčastnila, pouze podle pokynů obžalovaného vystavila podklady pro banku, kdy se jednalo o seznam pohledávek, který se stal přílohou č. 1 ke Smlouvě o úvěru č. 5797/06/5257. Seznam pohledávek byl vygenerován na počítači v programu Excel a takto ho ukázala svědkyně obžalovanému. Z toho seznamu pak svědkyně podle požadavků banky vyloučila pohledávky, u kterých byla lhůta splatnosti delší jak 30 dnů. Poté chtěl obžalovaný, aby mu svědkyně ukázala celkovou sumu zbývajících pohledávek po splatnosti. Protože tato suma by byla podle požadavků banky nedostatečná, tak začal obžalovaný svědkyni diktovat, jakým způsobem má seznam pohledávek upravit. Některé pohledávky byly navýšeny, dále se některé pohledávky k existujícím společnostem přidaly a u některých se změnila lhůta splatnosti. Podle svědkyně ale byly v seznamu společnosti, které skutečně reálně existovaly. Svědkyně o tom, co na pokyn obžalovaného udělala se seznamem pohledávek, nikomu neřekla, protože měla strach o svou práci. Svědkyně popřela, že by tyto změny provedla bez vědomí obžalovaného, naopak vše dělala na jeho pokyn.

Ke skutku pod bodem 3) výroku tohoto rozsudku svědkyně I. uvedla, že i v případě Smlouvy o úvěru č. 254/07-120 ze dne 13.12.2007 došlo na pokyn obžalovaného k pozměnění seznamu pohledávek oproti skutečnému stavu, a to o pohledávky neexistující, navýšené, či postoupené na factoringové společnosti.

Svědkyně I. na své výpovědi setrvala i u hlavního líčení, a to i po podrobném dotazování ze strany obhajoby i samotného obž. L. Svědkyně uvedla, že s obžalovanými nemá žádné spory a nemá důvod obžalovaným svou výpověď škodit. Po seznámení s částí výpovědi svědka Š. svědkyně uvedla, že není schopna říct, z čeho pan Š. usuzuje, že by mezi ní a obž. L. měla být taková nenávisť. Svědkyně si nevybavuje, že by někdy s panem Š. jednala a říkala mu své pocity. Jednu dobu měla jako vyzvánění u obž. L. „neber to, volá šéf“, ale nebylo tam sprosté slovo. Svědkyně uvedla, že tehdy jezdila do práce hromadnou dopravou a nedovede si představit, že by jí takové vulgární vyzvánění zaznělo ve vlaku, to určitě ne, to by se styděla. Obž. L. brala jako nadřízeného. Je sice pravdou, že na základ některých pokynů obž. L. se její vztah k němu přikláněl k negativnímu, protože svědkyni nebylo libo tu danou činnost takto dělat, ale svědkyně si nemyslí, že by její vztah k obž. L. byl tak negativní, že by na něj měla útočit nebo podobně. I obž. L. brala svědkyně jako nadřízenou, pouze v jejím případě jí bylo nabídnuto tykáni, ale svědkyně si nemyslí, že by ten vztah byl nějaký osobnější, i obžalovanou brala jako svou nadřízenou.

Jak je patrné z úmrtního listu na č.l. 7431 svědek Václav L. zemřel. Soud proto dle § 211 odst. 2 písm. a) tr.ř. výpověď svědka Václava L. (č.l. 2546-2549) přečetl. Svědek uvedl, že se svým synem obž. L. rozjížděl nákladní autodopravu již po roce 1989. Na podnikání syna se ale následně nepodílel. Až v roce 2008 ho obžalovaný s ohledem na svou nemoc požádal, jestli by se nemohl podílet na vedení společností LAV Lakomý s.r.o. a LANDY spol. s r.o. V té době také probíhalo rozvodové řízení mezi obžalovanými a svědek proto také souhlasil s tím, že se stane společníkem obou výše uvedených společností. Začal také vykonávat funkci jednatele těchto společností. Svědek uvedl, že do společností začal pravidelně docházet a začal se také podílet na jejich vedení. Účetnictví v té době i nadále vedly obžalovaná a paní I.

Svědék uvedl, že za dobu výkonu funkce nepodepisoval žádné smlouvy. Pokud jde o podnikání obžalovaného jakožto fyzické osoby Vratislav Lakomý - LAV, tak svědek neměl plnou moc k zastupování obžalovaného. Taktéž naopak svědek obžalovanému neudělil žádnou plnou moc, aby zastupoval svědka jakožto jednatele výše uvedených společností. Obě firmy se pak dostaly do insolvenčního řízení. Svědek nebyl schopen se vyjádřit k tomu, proč se tak stalo, pouze uvedl, že do společnosti LANDY spol. s r.o. vložil i nějaké vlastní peníze, ale ani na toto si konkrétněji nepamatoval. Obě výše uvedené společnosti si pak převzali insolvenční správci. Ti pak vyměnili zámky a do firmy jim znemožnili přístup. Pokud jde o účetnictví, tak to svědek insolvenčním správcům nepředával, oni si to vzali sami. Svědek ale neměl bližší informace o fungování obou firem, ani co se týče výše závazků a pohledávek. Pokud jde o paní I., tato byla hlavní účetní, měla pod sebou ještě nějaké zaměstnankyně a svědek si není vědom nějakých problémů nebo konfliktů, které by měli mezi sebou obžalovaný a Hana I.

Svědék Ing. Pavel B. u hlavního líčení (č.l. 8146-8146v) vypovídal v zásadním shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2550-2557) s tím, že si nepamatoval na konkrétní údaje ke konkrétním smlouvám pod jejich čísly. Svědek uvedl, že na policii vypovídal pravdu. Svědek uvedl, že u ČSOB a.s. je zaměstnaný od roku 1992 a od roku 2003 do současnosti působí v Olomouci na pozici firemního bankéře. V roce 2008 obsluhoval i klienty Vratislav Lakomý - LAV, LANDY spol. s r.o. a LAV Lakomý s.r.o. Tyto subjekty měl ve svém portfoliu od počátku jejich kontaktu s ČSOB, kdy se postupně stávaly klienty od roku 2004-2006. Vratislav Lakomý - LAV měl vedeny běžné účty jak v korunách, tak v jiných měnách a využíval revolvingový úvěr na financování pohledávek, kontokorentní úvěr, dva účelové úvěry na nákup nemovitostí a jejich rekonstrukci a rovněž mu byla vystavena bankovní záruka ve prospěch společnosti Shell. Také mu bylo poskytnuto zálohové proplácení šeků a PRF limit určený k převodu prostředků mezi jednotlivými měnami. Společnost LAV Lakomý s.r.o. měla schválený limit kontokorentního úvěru ve výši 5 milionů Kč a u společnosti LANDY spol. s r.o. byl k 30.9.2008 schválený limit povoleného přečerpání účtu ve výši 1.500.000,- Kč. 21.9.2006 byla s obžalovaným jakožto s Vratislav Lakomý - LAV uzavřena Smlouva o úvěru 5796/06/5257, kdy tato smlouva byla uzavřena na základě dokumentů, které předložil obžalovaný a byla zajištěna zástavní smlouvou. Tuto smlouvu osobně podepsal obžalovaný a dva pracovníci banky. Ke Smlouvě o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5797/06/5257 předložil obžalovaný seznam pohledávek, které měly být předmětem zástavy. Svědek uvedl, že tento seznam pohledávek je podstatný pro poskytnutí příslušné výše úvěru. Dále byla s obžalovaným jakožto s Vratislav Lakomý - LAV uzavřena dne 21.9.2006 Smlouva o úvěru č. 5799/06/5257, na základě které byl poskytnutý kontokorentní úvěr ve výši 4 miliony Kč. Kontokorentní úvěr je ze strany banky poskytován z důvodu přechodného nedostatku finančních prostředků klienta, kdy podmínkou k jeho získání je doložení finanční a ekonomické situace klienta. Poskytnutí tohoto úvěru proběhlo obdobným způsobem jako v případě revolvingového úvěru, jediný rozdíl byl ten, že nebyly poskytnuty prostředky hned, ale obžalovaný mohl čerpat na svém účtu povolený debet do výše 4 miliony Kč. I v tomto případě smlouvu podepsal osobně obžalovaný a taktéž byla podepsána Smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám. Pokud jde o Smlouvu o úvěru č. 5793/06/5257 ze dne 21.9.2006, tak tato byla uzavřena mezi bankou a společností LAV Lakomý s.r.o., kdy za tuto společnost smlouvu uzavřela obžalovaná, která byla v té době jednatelkou společnosti. Svědek si již nevzpomínal, kdo v tomto případě bance předkládal podklady potřebné pro

uzavření smlouvy, předpokládá, že je předložila obžalovaná. I v případě tohoto úvěru byl kontokorentní úvěr zajištěn zástavou pohledávek, a to na základě Smlouvy o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5794/06/5257, přičemž tuto smlouvu uzavřela osobně obžalovaná, která předložila osobně i seznam pohledávek. Proces vyřizování úvěrů trval přibližně dva až 4 týdny, svědek po tuto dobu komunikoval jednak s obžalovaným a jednak s obžalovanou, některé schůzky probíhaly i v sídle jejich společností, kde svědkovi obžalovaní předávali podklady nezbytné k posouzení žádostí o úvěr. Ani obžalovaný, ani obžalovaná svědkovi nesdělili, kdo výše uvedené seznamy pohledávek vystavil.

Svědék Ing. Petr K. u hlavního líčení (č.l. 8143-8143v) vypovídal v zásadním shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2558-2563). Svědek uvedl, že od roku 2002 pracuje ve společnosti HVB Bank a.s., nyní se jedná o UniCredit Bank Czech republic a.s. Někdy na jaře 2007 jejich banku prostřednictvím dalšího klienta banky kontaktoval obžalovaný, a to za firmu Vratislav Lakomý - LAV. Obžalovaný měl zájem o provozní financování v souvislosti s jeho podnikáním. Protože se jednalo o nového klienta, požadovali od něj předložení účetních a dalších dokladů svědčících o jeho majetkové a ekonomické situaci. Jednalo se o daňová přiznání, rozvahy, výsledovky apod. Následně dospěli k dohodě, že převzetí investičního financování není pro obžalovaného výhodné a v tomto směru, že zůstane u ČSOB, ale že UniCredit Bank převezme provozní financování firmy obžalovaného. Protože si chtěli obžalovaného jakožto klienta otestovat, tak mu byl schválen a poskytnut tzv. SME kontokorent ve výši přibližně 3 miliony Kč. V souvislosti s uzavřením této úvěrové smlouvy otevřeli obžalovanému jednak běžný účet vedený v CZK a dále účet vedený v EUR. Následně probíhala ohledně podnikání firmy obžalovaného jednání asi dva měsíce a padlo rozhodnutí, že UniCredit Bank, a.s. převezme kompletní provozní financování firmy Vratislav Lakomý - LAV. Podmínkou bylo to, že obžalovaný uhradí své závazky vůči ČSOB a provozní finanční prostředky již budou probíhat přes jeho účet u UniCredit Bank, a.s. Bylo rozhodnuto, že obžalovanému bude poskytnuto provozní financování ve formě víceúčelové linky a ty byla schválena s limitem 30 nebo 35 milionů Kč. Předmětná smlouva byla uzavřena na podzim 2007, přičemž úvěr byl účelový, a to na provozní potřeby. Smlouvu podepsal obžalovaný osobně a obžalovaný také předtím vedl výhradně osobně jednání s bankou. Finanční prostředky byly čerpány v prosinci 2007. Po obžalovaném nebylo vyžadováno, aby doložil, že již má uhrazeny všechny závazky vůči ČSOB. Ve smlouvě ale bylo uvedeno, dokdy tak má učinit. Smlouva o úvěru byla zajištěna jednak směnkou a také pohledávkami na základě Smlouvy o postoupení pohledávek, kdy tato smlouva byla přílohou úvěrové smlouvy. Tento seznam pohledávek banka kontrolovala pouze formálně, protože jednala v dobré víře. Tyto pohledávky musely dosahovat minimálně 110% poskytnutého úvěru. Obžalovaný většinu přidělených finančních prostředků vyčerpal a protože poté bylo zjištěno, že na svém běžném účtu nemá dostatek finančních prostředků, byl opakovaně vyzýván ke sjednání nápravy. K tomu ale nedošlo a případ proto převzal Útvar vymáhání pohledávek UniCredit Bank. Neuhrazeno zůstalo tedy cca 30 milionů Kč. Ze smluvních ustanovení úvěrové smlouvy jednoznačně vyplývá, že předkládané doklady včetně seznamu pohledávek musí obsahovat pravdivé údaje.

Svědék Ing. Robert Beneš u hlavního líčení (č.l. 8139-8141v, 8377v-8379) vypovídal v zásadním shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2579-2584). Svědek uvedl, že na základě rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 6.11.2008 se stal insolvenčním správcem

fyzické osoby Vratislav Lakomý - LAV. Svědek obžalovaného proto neprodleně kontaktoval a vyzval ho k součinnosti. Svědek uvedl, že obžalovaný mu neustále sliboval předložení účetních dokladů, včetně seznamu jeho pohledávek za třetími osobami, ale toto neustále odkládal a fakticky je obžalovaný svědkovi nikdy nepředal. Až někdy v únoru 2009 převzal svědek v Advokátní kanceláři Mgr. Ing. Konečného na externím paměťovém médiu část účetní evidence. Jednalo se o skeny nějakých účetních materiálů ve formátu PDF. Šlo o mzdové listy zaměstnanců za roky 2006, 2007, 2008, hlavní knihu, obratovou předvahu, rozvahu a výkazy zisků a ztrát, účetní deník po měsících a přehled pohledávek a závazků. Vypovídací hodnota těchto dokladů pro insolvenční řízení byla velmi nízká. Svědek také obžalovaného vyzval, aby mu předložil zůstatky saldo kont na syntetickém účtu, aby svědek mohl s těmito pohledávkami pracovat. Toto dostal svědek až po dlouhém naléhání někdy na konci ledna 2009, přičemž tento seznam vyhotovovala paní I., se kterou svědek jednal telefonicky. Svědek se snažil dohledat konkrétní faktury ke konkrétním pohledávkám, zjistil, že pohledávky obžalovaného vůči třetím osobám činily přibližně 60 milionů Kč, ale z této částky se svědkovi podařilo vymoci 1,2 milionu Kč. Svědek přitom mimo jiné zjistil, že některé subjekty takovéto závazky buďto neevidují, a nebo, že je již zaplatily. Svědek se snažil zajistit účetnictví v elektronické podobě, zjistil, že bylo zpracováno v účetním programu Vision a bylo ukládáno na počítačovém serveru, kde mělo být zpracováno účetnictví společnosti LANDY spol. s r.o., LAV Lakomý s.r.o. a HOPAX s.r.o. Dále svědek zjistil, že tento server se již nějakou dobu před prohlášením konkurzu stal majetkem společnosti HOPAX s.r.o. Svědek tuto společnost vyzval k zapůjčení serveru, ale pan P., který za tuto společnost jednal, svědkovi sdělil, že server je poškozen. Fyzicky mu ho skutečně předali a svědek požádal společnost Vision v Praze o zajištění dat týkajících se účetní evidence obžalovaného. Toto se ale společnosti Vision nepodařilo, protože server byl poškozen. Svědek v rámci své činnosti zajistil na bankovních účtech obžalovaného cca 20.000,- Kč, zpeněžením movitých věcí získal částku 1,9 milionu Kč, zastavená nemovitost v Olomouci - Řepčíně byla oceněna na 18 milionů Kč. Věřitelům byla vyplacena částka 1.370.000,- Kč, přičemž do konkurzního řízení se přihlásili věřitelé s pohledávkami v celkové výši cca 250.000.000,- Kč. Svědek uvedl, že je pravdou, že na přelomu měsíců leden a únor 2009 zamezil obžalovanému k přístupu do sídla společnosti, následně spolupracoval výhradně s konkurzním správcem LAV Lakomý s.r.o. JUDr. Hradilem. Ze sídla společnosti žádné šanony s účetnictvím neodvážel. Pouze, s ohledem na archivační povinnost, v roce 2010 převezl veškeré listiny dlužníka do Centrální archivační služby v Přerově. K dotazu předsedy senátu svědek uvedl, že Bc. O. je vyšetřovatel, který celou věc řešil. V roce 2010 z důvodu pronájmu areálu převezli v rámci archivační povinnost oba archivy z Řepčína do Centrální archivní služby do Přerova a následně si svědek pamatuje, že ho policie požádala o vydání dokumentů, ale už si nepamatuje konkrétně, kterých. Svědek jim udělil souhlas a policie si z archivu v Přerově ty doklady vyžádala. Svědek opět není schopen říct konkrétně které, ten souhlas byl navíc formulován obecně. Mgr. Martinákovou zná, je také z Přerova a pracuje ve stejné branži. Je také pravdou, že Mgr. Martináková má smluvní vztah s matkou svědka, je to její daňová poradkyně. Svědek ale s Mgr. Martinákovou nechodí na kávu, nejezdí spolu na dovolené. Daňovou povinnost svědka zpracovává účetní kancelář matky svědka a této účetní kanceláři dělá daňového poradce Mgr. Martináková. S touto věcí svědka Mgr. Martináková nekontaktovala, odkud čerpala podklady pro svůj posudek, svědek neví. Zřejmě v archivu v Přerově, ovšem svědek neví, jestli jí k tomu dával souhlas nebo ne. Insolvenční řízení je nyní v takovém stavu, že dosud není zpeněžen veškerý majetek, hlavně areál v Řepčíně. Na

nemovitosti v Řepčíně bylo zástavní právo ve prospěch největšího věřitele ČSOB a.s. a pak zástavní právo na věřitele CZ Credit real. Také zástavní právo ve prospěch pana P., který tu pohledávku ale prodal a zástavní právo přešlo pro pana Z. U opětovného výsledku svědek Ing. Beneš uvedl, že v roce 2009 v únoru nebo březnu mu byly předány sestavy účetnictví za období 2005-2008 v AK Mgr. Ing. Konečného. Bylo mu to předáno v elektronické podobě za přítomnosti obž. L. na CD s daty, na němž byla rozvaha, výkaz zisků a ztrát a jednotlivé účty. Byl o tom sepsán předávací protokol. Při zpracování účetních dokladů úpadce, které svědek převzal, využil svědek služeb třetích osob, zpracovávala to paní P. Spol. Reticulum, pan Š. a pan K. se na tom nepodíleli. Reticulum v insolvenčním řízení vystupuje jako věřitel a v žádném případě s nimi nespolečně pracoval. Po prohlášení konkurzu v listopadu 2008 svědek dorazil za obž. L. do Řepčína, kde dohodli další postup ve věci. Vzal si klíče, ale vzhledem k tomu, že prostory byly pronajaty spol. HOPAX, nebylo možné posbírat všechny klíče od celého areálu a areál zamknout. S paní I. svědek jednal, protože zpracovávala účetnictví a jednali o tom, jaké doklady má svědkovi připravit. Pokud jde o server, kde měla být data týkající se účetnictví, tak svědek v rámci součinnosti vyzval pana P. ze spol. HOPAX, aby mu server předal s tím, že si svědek z toho stáhne potřebná data, která se týkají společnosti Vratislav Lakomý autodoprava a poté bude server vrácen. Pan P. svědkovi vyšel vstříc a server mu poskytl, ale když ho svědek poslal do Prahy do spol. Vision, tak se svědkovi vrátil server se zprávou, že ze serveru nelze žádná data získat. Svědek není specialista a neví, co s tím bylo. Pokud jde o uspokojení pohledávek, svědek u hlavního líčení 16.4.2015 uvedl, že stojí před konečnou zprávou, v současné době bylo vymoženo asi 1,5 milionu Kč, z toho bylo zajištěno pro ČSOB asi 800.000 Kč. Z ostatního realizovaného majetku nebyl zatím nikdo ani částečně uspokojován. Mají zpeněžený ten areál, kde je ČSOB jako zajištěný věřitel, takže ti budou zcela jistě uspokojeni, jenom se nyní baví o tom, v jakém pořadí, protože je tam incidenční spor o pořadí toho zajištění. V této chvíli je vydáno usnesení krajského soudu, dle kterého se má vyplatit ČSOB 14 milionů Kč a CZ Credit real 1 milion Kč, přičemž ČSOB se proti tomu odvolala, protože chce celých 15 milionů.

Svědek JUDr. Otto Hradil u hlavního líčení (č.l. 8141v-8143) vypovídal v zásadním shodně jako v přípravném řízení (č.l. 2564-2569) a dodal, že vymáhal asi 60 až 70 pohledávek, některé byly nedobytné, např. asi tři ve Španělsku apod., protože nebyly ani podklady. Ve většině případů asi až na dva, tři, byly příznány soudem a nyní je to otázka výkonu rozhodnutí, event. jednají o prodeji pohledávek se zástupcem věřitelů. Na všechny pohledávky je zástavní právo ČSOB a.s. Svědek uvedl, že 23.10.2008 byl jmenován správcem konkurzní podstaty společnosti LAV Lakomý s.r.o. Svědek kontaktoval jednatele a následně navštívil sídlo firmy, kde se seznámil s paní I., účetní firmy. Svědek také jednal za společnost LAV Lakomý s.r.o. s obžalovaným, který měl k tomuto vystavenou plnou moc od jednatele společnosti Václava L. S tím svědek ale jednal také. Ve firmě byla spousta účetních a obžalovaný mu představil paní I. a řekl, že tam zpracovávají účetnictví i pro jiné firmy. Ohledně předávání účetnictví jednal svědek s paní I. Svědek zjistil, že pohledávky byly ve výši 9.551.290,98 Kč. Byl sepsán majetek za 347.772,- Kč a na účtu bylo 8.675,85 EUR. Přihlásilo se asi 21 věřitelů, z toho dvě pohledávky svědek odmítl, jedna z nich byla pohledávka obžalované. Účetnictví společnosti mělo být předáno na počátku roku 2009, měla se na tom podílet i paní I., ale ta počátkem roku 2009 odešla ze společnosti LANDY spol. s r.o. do společnosti HOPAX s.r.o. Proto se svědek opětovně obrátil na obžalovaného se žádostí o předání úplného účetnictví, k tomu ale nedošlo. Obžalovaný to odůvodňoval tím, že na jeho

osobu byl prohlášen konkurz a má zakázaný vstup do areálu společnosti, a proto se k účetnictví společnosti LAV Lakomý s.r.o. nedostane. Svědek proto kontaktoval Ing. Beneše, konkurzního správce obžalovaného, od něj zjistil, že v elektronické formě bylo účetnictví zničeno a fyzicky Ing. Beneš obdržel pouze část účetnictví. Svědek musel prostřednictvím své účetní provést rekonstrukci účetnictví společnosti LAV Lakomý s.r.o., přičemž rekonstrukce účetnictví nebyla ukončena, podařilo se dokončit rok 2008. Svědek zahájil asi 50 soudních sporů za účelem vymožení 99 pohledávek. Největší pohledávka byla ve výši 4,5 milionu Kč za fyzickou osobou Vratislav Lakomý - LAV. Tuto pohledávku Ing. Beneš uznal. Zbývající pohledávky jsou ve výši cca 5 milionů Kč, svědek se je snaží vymoci, ale daří se mu to pouze částečně. Svědek uvedl, že ještě na podzim 2008 pro něho paní I. tiskla některé účetní doklady, přičemž údaje v těchto seznamech neobsahovaly žádné zkreslené nebo nepravdivé informace. Obžalovaný pro svědka nic netisknul. Svědek z paní I. získal dojem, že má o účetnictví absolutní přehled. Spolupráce s paní I. byla velmi dobrá, z obžalovaného svědek nemohl nic vydolovat, v té době byl ve zhoršeném fyzickém i psychickém stavu ze zdravotních důvodů a svědek měl dojem, že ani neví, kde to je. K dotazu předsedy senátu svědek uvedl, že policii předal vše, co měl k dispozici. Jemu ale nebylo předáno kompletní účetnictví. Svědek jezdil do Řepčína, kde byl archiv a podařilo se mu dohledat asi 70% potřebných dokladů. Konkurz není úplně dokončen. Na jednom účtu bylo zjištěno aktivum 8.000 Eur a na druhém asi 100.000 Eur a 9,5 milionu Kč pohledávek, ale z toho 4,5 milionu Kč jsou na fyzickou osobu podnikatele, který když byl v insolvenční, tak to svědek přihlásil a nyní čeká, co z toho bude z hlediska prodeje od insolvenčního správce Ing. Beneše. Zbývající pohledávky, ke kterým sehnal podklady, svědek zažaloval. Na účtech nyní mají asi 2 miliony Kč, něco vymoženo a z vyhraných sporů, přihlášených k dalším insolvencím je kolem 7 milionů Kč. Přihlášených věřitelů bylo 22, ale aktivních je asi 20, kde byly uznány pohledávky, a tak přihlášený rozsah byl 69 milionů, z toho byl největší zajištěný věřitel ČSOB a.s., kde bylo asi 60 milionů Kč. Všechny pohledávky, které se vymáhají, jdou pro tohoto zajištěného věřitele. Pokud jde o rekonstrukci účetnictví, tak to svědek domluvil s firmou EDUKA CONSULT, s.r.o. K dotazu, za které roky se podařilo rekonstruovat účetnictví, svědek uvedl, že se snažili navázat na rok 2008, tedy od roku 2009. Doklady za léta 2006 a 2007 nemají, bylo tam jenom něco a to svědek předal znalkyni. Také ty doklady, které měl svědek k dispozici, předával policii kpt. O.

Svědék Ing. Pavel M. u hlavního líčení (č.l. 8143v-8144v) uvedl, že v letech 1996 a 1997 působil ve firmě Vratislav Lakomý - LAV jako externí poradce. V letech 2005 a 2006 byla firma Vratislav Lakomý - LAV držitelem certifikátu ISO a svědek se podílel na jejím systému řízení jako externí poradce, konzultant tam působil až do roku 2006 nebo 2007. Svědek s touto firmou nikdy neměl smlouvu a práci dělal zdarma, toto dělal natruc bývalým obchodním partnerům K. a Č. Svědek se dále ve své výpovědi vyjádřil k organizaci a fungování firmy Vratislav Lakomý - LAV. Svědek si již není jistý, kdy jeho spolupráce s firmou skončila, v té době firma Vratislav Lakomý - LAV existovala, ale měla velké problémy, což možná souviselo s krizí v dopravě a potom fúzovala s jinou firmou, snad HOPAX s.r.o. Pro společnost HOPAX s.r.o. svědek nikdy nepracoval a ohledně fúze HOPAX a LAV nic nevyřizoval. Svědkovi není známo, za jakých podmínek fúze proběhla, on se na tom nijak nepodílel. Obžalovaná se na podnikání obžalovaného, jakožto fyzické osoby Vratislav Lakomý - LAV, nepodílela jakožto zaměstnanec. Jak fungovalo spojení mezi oběma manžely, to svědek neví. Pouze ví, že úzce spolupracovali. Svědek ví o úvěrech Vratislav

Lakomý - LAV u bank pouze z doslechu. Hlavní účetní, která zpracovávala účetnictví, se jmenovala I. Svědek si již nevzpomene, kdy byli ve firmě naposledy auditoři, myslí si, že to bylo někdy v roce 2006. Obž. L. byl ten, kdo ve firmě rozhodoval. Svědek neviděl L. nikdy pracovat na počítači, od něho viděl jenom ručně psané poznámky.

Svědék Ing. Martin Koubek u hlavního líčení (č.l.8144v-8145v) uvedl, že obžalovaný ho oslovil v roce 2008, aby mu zpracoval insolvenční návrh na jeho fyzickou osobu. Svědek následně dospěl k závěru na základě této své činnosti, že Vratislav Lakomý - LAV je insolventní a při návštěvách ve firmě na základě poznatků z účetnictví vyhotovil insolvenční návrh. Svědek byl asi 5x nebo 6x ve firmě, přístup do počítače s účetnictvím mu umožňovala paní I., která mu byla představena jako hlavní účetní. V účetnictví se z té firmy orientovala nejlépe. Na údaje k dobytosti pohledávek se svědek dotazoval obž. L. i účetních a vyjadřoval se k tomu obžalovaný i účetní. V době, kdy svědek jezdil do firmy, tam obžalovaný už většinou nebyl. Obžalovaný účetnímu systému v počítači podle svědka nerozuměl a svědek vyporozoval určitou averzi mezi obžalovaným a svědkyní I.

Svědék Stanislav V. u hlavního líčení (č.l.8147) uvedl, že pracoval ve firmě Vratislav Lakomý - LAV jako technik od roku 1998 až do zániku firmy. Nejdříve měli 12 aut, následně provozovali 65 souprav. Jeho nadřízenými byli obžalovaný a obžalovaná, obžalovaná byla pro svědka hlavní účetní, s ní se vždy řešily peníze. Dávala svědkovi i hotovost na diety řidičů. Účetních tam bylo jinak hodně a střídalo se to. Byly to paní B. a I., která působila ve firmě až ke konci. Poslední tři roky svědek už podklady pro účetnictví nedával obžalované, ale paní I. Pokyny pro jeho práci technika dostával svědek od obžalovaného. Obž. L. hlídala účetnictví. Zásadní rozhodnutí ve firmě dělali obžalovaný a obžalovaná. Obžalovaný zpočátku o počítačích nevěděl skoro nic. RNDr. K. do firmy chodila, účetní u ní byly na školení, jestli byla daňovou poradkyní, to svědek neví. V letech 2007 až 2008 tam byl pan S. asi půl roku, obžalovaný jim řekl, že mu mají ve všem vyhovět. Svědek se domníval, že se jedná o ekonomu. Pana Š. staršího tam svědek párkrát viděl, mladšího tam neviděl. Ing. M. jim dělal ISO. Byl tam třeba týden, kdy je zaškolil, říkal jim, co mají dělat a pak tam půl roku nebyl.

Svědék Zdeněk Š. u hlavního líčení (č.l. 8147-8150) uvedl, že se obžalovaní znali s jeho rodinou a stýkali se. Obžalovaný potřeboval přefinancovat leasing kamionu, to bylo prostřednictvím spol. Reticulum. Svědek je předseda představenstva spol. Reticulum, a.s. Jednalo se o částku asi 15 nebo 30 milionů Kč. Z jejich pohledu tehdy nebyl jediný důvod neposkytnout jim krátkodobé financování. Čísla byla perfektní, vykazovali zisk. Reticulum tam byla činná v letech asi 2006 až 2008. V roce 2008 ale na sebe dali návrh na insolvenční návrh, to se týká obžalovaného, jakožto fyzické osoby. Pokud jde o úvěr u UniCredit Bank, a.s. ve výši 35 mil. Kč, tak ten byl podle svědka vyčerpán na základě falešných faktur. Obžalovaný podle svědka neuměl pořádně ovládat počítač, z toho, jak to vnímal svědek, tak se věnoval spíše technickým věcem, autům, jejich opravám a shánění práce. Rozhodně se podle svědka také nevyznal v účetnictví. Ženy, které pracovaly na účtárně, obžalovaného navíc neměly rády a hned tak něco by pro něj neudělaly. Mezi účetní I. a obžalovaným byla velká nenávisť, nebyli schopni spolu komunikovat. I. měla na vyzvánění nějakou sprostou hlášku, když volal Lakomý, telefon říkal, že volá „pohlavní orgán“. Ty účetní byly zaměstnané, pokud svědek ví, u společnosti LANDY spol. s r.o. Pokud někdo z obžalovaných uměl ovládat počítač, něco

uměl z účetnictví a měl dobrý vztah s účtárnou, tak to byla obžalovaná. Ta byla také jedinou jednatelkou a majitelkou společnosti LANDY spol. s r.o. Podle svědka se ani jeho společnosti ani ostatním věřitelům neměly dostat do rukou takové výkazy, kterými byli podvedeni. Svědek uvedl, že nemůže sice tvrdit, že by obžalovaná zkreslovala údaje v účetnictví, ale byla jednatelkou společnosti, která účetnictví dělala i pro obžalovaného. Také podle svědka není možné, aby se ve firmě obžalovaného ztratilo tolik peněz za šest měsíců. Svědek také zaznamenal způsob, jakým byla firma obžalovaného předána správci konkurzní podstaty, ten areál byl pronajatý firmě HOPAX s.r.o., tato společnost během pár dní odvezla nábytek, server, kde bylo účetnictví, ústřednu, telefony, radiátory, v dílně nezůstal ani šroubovák. Účetnictví zůstalo na hromadách na zemi. Správce konkurzní podstaty má sice nějaké šanony s účetnictvím, ale to účetnictví bylo v elektronické podobě na serveru a podle svědka obžalovaní pár dnů před konkurzem ten server prodali jiné firmě a to už se pak nedala účetnictví dát dohromady. Pan S. byl zaměstnanec svědka a v roce 2008, kdy obžalovaný Reticulu nic nevracel, tak ho svědek poslal do firmy obžalovaného, aby zjistil, jaký je skutečný stav. Společnost Reticulum, a.s. měla zastavené kamiony obžalovaného, ale byť měli originály technických průkazů u sebe, tak tyto předali nějaké zaměstnankyni údajně k registraci na mýto a ty originály technických průkazů včetně kamionu se jim ztratily. Obžalovaní používali účetní software Vision ale S. s tímto neměl zkušenost. Svědek uvedl, že je pro něj hrozné být u soudu pět let poté, co se to stalo, přičemž vidí, jak obž. L. bydlí ve své vilce, kde bydlel, má ji přepsanou na bývalého zaměstnance a je v pohodě.

Svědék Ing. Mgr. Igor S. u hlavního líčení (č.l. 8150-8152v) uvedl, že se do styku s obžalovanými dostali tak, že společnost Ing. Š. úvěrovala obžalovaného podnikajícího, jakožto fyzická osoba Vratislav Lakomý - LAV. Svědek pracoval pro pana Š. a pak byl zaměstnanec v jeho společnosti Reticulum, a.s. a dostal za úkol nějakým způsobem sanovat situaci ve firmách obžalovaných. Hlavně se jednalo o fyzickou osobu Vratislav Lakomý - LAV, ale na stejné adrese sídlily i společnosti LAV Lakomý, s.r.o. a LANDY spol. s r.o. Bylo to někdy v červnu 2008 a svědek tam byl asi dva měsíce. Pan Š. sehnal původně obžalovaným úvěr na přefinancování nějakého leasingu a ty peníze společnosti Reticulum nebyly vráceny. Na jaře 2008 byl obžalovaný v nemocnici, tvrdil, že sice nemají provozní problémy, ale mají nepřefinancované cizí zdroje, resp. pohledávky, a nejsou schopni na ty pohledávky získat financování. Podle svědka toto je u obdobných společností normální, proto se jim to jevilo jako problém provozní a nikoli, že by byla firma v úpadku. Úkolem svědka bylo postarat se o peníze, které tam byly, získat provozní financování a dát do pořádku účetnictví tak, aby mohl vrátit peníze, které dlužil Reticulu a nebo dalším subjektům napojeným na pana Š. Svědek ohledně účetnictví spolupracoval i s paní I. Ta svědka neměla moc ráda, protože v účetnictví byly falešné faktury a těch tam bylo hodně. Ty falešné faktury byly vystaveny firmou Vratislav Lakomý - LAV, přičemž úvěr od UniCredit Bank, a.s. byl zaručen pohledávkami, kdy ty faktury byly vystavené na společnosti, které buď neexistovaly, nebo byly v insolvenční. Bylo to uděláno dosti primitivním podvodem, jednalo se o celkovou částku asi 15 mil. Kč, možná i víc. Podle svědka to v tom účetnictví svítilo. Svědek uvedl, že se paní I. ptal, od koho dostala pokyn, aby nafukovala pohledávky, přičemž I. mu řekla, že to dostala jako pokyn od šéfa, ale svědek neví, od koho. Paní I. byla zaměstnankyně LANDY spol. s r.o., která patřila obžalované, ale reálně dělala pro fyzickou osobu Vratislav Lakomý - LAV. Paní I. měla k obžalovanému negativní vztah, muselo jí docházet, že jak se tam to účetnictví vede, že to není v pořádku. Minimálně některých věcí si I. musela všimnout. Vystupovala s despektem k obž.

L. a obž. L. byla jediný člověk, kterého byla schopna nějak respektovat. Podle svědka nebyl obžalovaný schopen se o účetnictví starat, moc tomu nerozuměl. Když už bylo evidentní, že se ten průšvih nepodaří zakrýt, tak firmu přepsali na otce pana L. Když svědek ve firmách obžalovaných skončil, tak si žádné účetní doklady nebral, měl k nim sice přístup, ale nic si neodnášel. To, co zjistil ve firmách obžalovaných, svědek konzultoval s panem Š., byl také jeho zaměstnanec. Nakonec působení svědka v těchto firmách ubylo jasné, že se obžalovaný nevyhne insolvenčnímu. To všechno konzultovali i s obžalovaným. V té době se tam také vyskytoval věřitel pan P. a podle svědka, než ve společnosti Reticulum došli k nějakému řešení, tak obžalovaný a P. tu společnost rozkradli. Obžalovaný P. podepsal příjmové doklady asi na 20 mil. Kč, částečně společnosti HOPAX s.r.o., částečně fyzické osobě a převedl na něj dům. Kamiony, které byly reálně použitelné, se nepsaly na společnost HOPAX s.r.o. Pokud svědek hovořil o rozkradení společnosti, tak měl na mysli P. a obžalovaného, jestli do toho zasahovala i obžalovaná, to svědek neví. O těch podvodech v účetnictví ve vztahu k pohledávkám informoval i obžalované. Obžalovaní mu k tomu řekli, že to existuje, že je to reálné, že jsou to sankční faktury a že se dá očekávat, že se zaplatí. Pokud jde o obžalovanou, tak tato měla přehled o financích, starala se o účetnictví a vládla hotovostí. Pokud svědek potřeboval něco ohledně účetnictví a bylo to na základě žádosti obžalovaného, tak ho vyhodili, až když měl dobrozdání od obžalované, tak byli ochotni s ním mluvit. Na základě pokynů L. účetní nechtěly dělat nic. Svědek uvedl, že společnost vykázala v roce 2007 zisk, tvářila se, že má pohledávky asi za 60 mil. Kč. Podle svědka i auditor, pokud by dostal stejné podklady jako oni, tak by jim věřil, musel by se dívat hlouběji do účetnictví a srovnávat to s realitou, pak by musel přijít na to, že účetnictví není odrazem skutečnosti.

Svědka Bc. Radek O. u hlavního líčení (č.l. 8133v-8135v) uvedl, že si nejdříve prostřednictvím insolvenčních správců vyžádal listinné podklady, a to faktury vydané nebo obdržené. Asi to byly faktury vydané. U fyzické osoby L. se faktury nacházely již u nějaké archivní služby, kam ho odkázal insolvenční správce Ing. Beneš. Svědek podklady obdržel, provedl fyzickou prohlídku faktur podle čísel a porovnání hodnot, na které byly faktury vystaveny s hodnotami uvedenými v seznamu pohledávek, které sloužily jako zajišťovací institut pro získání úvěru u ČSOB a.s. Pokud byl zjištěn rozdíl mezi hodnotami uvedenými v seznamu u dané faktury a na fyzické listině vystavené faktury, tak svědek vyhotovil fotokopii a faktury zařadil, jak to bylo podle seznamu pohledávek. Před ty faktury poté, co vše prošel, svědek zařadil úřední záznam, v kterém jsou shrnuty výsledky šetření svědka. Těmi analýzami svědek zjistil, že mezi deklarovanou hodnotou, která byla v seznamech a faktickou hodnotou je velký rozdíl v řádech několika milionů Kč. Svědek nemá ekonomické vzdělání. Následně se svědek podrobněji vyjadřoval k jednotlivým analýzám na č.l. 6015-6040, 6497-6541, 6546-6580.

Po výslechu svědka kpt. Bc. O. a svědků Ing. Beneše a JUDr. Hradila dospěl soud k závěru, že s ohledem na složitost věci, jakož i s ohledem ke skutečnosti, že se nepodařilo zajistit kompletní účetnictví, k učinění detailního rozboru jednotlivých pohledávek tak, aby mohlo být s praktickou jistotou ustáleno, které pohledávky byly fingované, které byly neoprávněně navýšené a které byly postoupeny jiným subjektům, bude zapotřebí přibrat znalce z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence.

Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence (č.l. 7943-8062,

včetně opravy na č.l. 8115-8116) a z výpovědi znalkyně Mgr. Dagmar Martinákové u hlavního líčení (č.l. 8135v-8138 a 8193-8195) vyplývá, že ani spol. LAV Lakomý, s.r.o., ani fyzická osoba podnikající pod názvem Vratislav Lakomý – LAV, nevedly účetnictví v souladu se zákonem č. 563/1991 Sb. v platném znění a nepostupovaly v souladu s vyhláškou č. 500/2002 Sb. K otázce, zda jsou v seznamu pohledávek předložených Československé obchodní bance, a.s. v souvislosti s uzavřením Smlouvy o úvěru č. 5793/06/5257 ze dne 21.9.2006 mezi Československou obchodní bankou, a.s. a obchodní společností LAV Lakomý, s.r.o., IČ: 25371762, kdy k těmto pohledávkám byla téhož dne uzavřena Smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5794/06/5257, zahrnuty jednak neexistující pohledávky a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší, znalkyně uvedla, že došlo k navýšení pohledávek o 773.207 Kč a neexistující pohledávky jsou v hodnotě 4.226.324 Kč. Postoupené pohledávky v tomto bodě znalkyně nezjistila. V případě odběratele Antonie M. – MAT zjistila znalkyně neexistující pohledávky ve výši 127.152 Kč, v případě odběratele CARGOLINK Transporte zjistila znalkyně navýšené pohledávky ve výši 147.550 Kč a neexistující pohledávky ve výši 3.268.145 Kč, v případě odběratele CEBIA, spol. s.r.o. zjistila znalkyně navýšení pohledávek ve výši 30.000 Kč, v případě odběratele Dřevocentrum B & H s.r.o. zjistila znalkyně neexistující pohledávky ve výši 357.522 Kč, v případě odběratele Lubomíra P. neexistující pohledávky ve výši 392.211 Kč, v případě odběratele Persa a.s. zjistila znalkyně navýšené pohledávky ve výši 541.285 Kč a neexistující pohledávky ve výši 81.294 Kč a u odběratele Vratislav Lakomý – LAV navýšené pohledávky ve výši 54.372 Kč. K otázce, zda jsou v seznamu pohledávek předložených Československé obchodní bance, a.s. v souvislosti s uzavřením Smlouvy o úvěru č. 5796/06/5257 ze dne 21.9.2006 a Smlouvy o úvěru č. 5799/06/5257 ze dne 21.9.2006 mezi Československou obchodní bankou, a.s. a fyzickou osobou podnikající pod názvem Vratislav Lakomý - LAV, IČ: 10072004, kdy k těmto pohledávkám byla téhož dne uzavřena Smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5797/06/5257, zahrnuty jednak neexistující pohledávky a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší a také pohledávky, které již byly postoupené na základě smluv o factoringové spolupráci třetím subjektům, dospěla znalkyně k závěru, že došlo k navýšení pohledávek v celkové výši 9.827.160,50 Kč, k zahrnutí neexistujících pohledávek ve výši 3.010.700 Kč a postoupených pohledávek ve výši 12.738.066,51 Kč. Jedná se konkrétně o odběratele C.H.ROBINSON EUROPE B.V., kde došlo k navýšení pohledávek o 508.275 Kč, odběratele Croatia-Impex d.o.o., kde došlo k navýšení o 255.660 Kč, odběratele FLEX TRANS, s.r.o., kde došlo k navýšení pohledávek o 510.909,25 Kč, odběratele GERBR UNGER, GmbH, kde došlo k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 242.743,85 Kč, odběratele GERNER Int. Spedition GmbH, kde došlo k navýšení pohledávek o 339.160 Kč, odběratele HEAVY TRANS s.r.o., kde byly zahrnuty postoupené pohledávky ve výši 1.609.210,65 Kč, odběratele HERITAGE INTERNATIONAL, kde došlo k navýšení pohledávek o 1.204.964 Kč, odběratele HORSTAV Olomouc s.r.o., kde byly zahrnuty postoupené pohledávky ve výši 3.105.603 Kč, odběratele Kaufland Česká republika v.o.s., kde došlo k navýšení pohledávek ve výši 2.821.132 Kč a k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 2.660.770 Kč, odběratele Kuhmichel Abrasiv Austria GmbH, kde došlo k navýšení pohledávek o 253.515 Kč, odběratele Lidl Česká republika v.o.s., kde došlo k navýšení pohledávek o 402.201 Kč, odběratele LKV WALTER INTERNATIONALE, kde došlo k navýšení pohledávek o 1.187.896 Kč, odběratele MISKA TRANS SPEDITION GmbH, kde došlo k navýšení pohledávek o 2.049.750 Kč, odběratele Pro Logistik Team, kde došlo k navýšení pohledávek

o 112.220 Kč, odběratele SKANSKA DS a.s., kde došlo k zahrnutí neexistujících pohledávek ve výši 3.010.700 Kč a postoupených pohledávek ve výši 2.701.300 Kč, odběratele STRABAG a.s., kde došlo k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 7.735 Kč, odběratele SUPERTRANS S.A., kde došlo k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 1.809.571,62 Kč, odběratele TRANSFORWARDING SK, s.r.o., kde došlo k navýšení pohledávek o 13.118,25 Kč, odběratele Transped Europe GmbH, kde došlo k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 595.132,39 Kč a odběratele WENZEL LOGISTICS GmbH, kde došlo k navýšení pohledávek o 168.360 Kč. K otázce, zda jsou v seznamu pohledávek předložených UniCredit Bank Czech Republic, a.s. v souvislosti s uzavřením Smlouvy o úvěru a dalších bankovních službách č. 254/07-120 ze dne 13.12.2007 mezi UniCredit Bank Czech Republic, a.s. a fyzickou osobou podnikající pod názvem Vratislav Lakomý - LAV, IČ: 10072004, kdy k těmto pohledávkám byla téhož dne uzavřena Smlouva o zajištění postoupením pohledávek č. 521/07-254/07-120, zahrnuty jednak neexistující pohledávky a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší a také pohledávky, které již byly postoupené na základě smluv o factoringové spolupráci třetím subjektům, znalkyně uvedla, že došlo k navýšení pohledávek o 12.024.234,70 Kč, k zahrnutí neexistujících pohledávek ve výši 13.677.320,96 Kč a postoupených pohledávek ve výši 6.873.542,64 Kč. Konkrétně se jedná o odběratele ACCES SPEDITION AND INTERNATIO, kde došlo k zahrnutí neexistujících pohledávek ve výši 2.700.000 Kč, odběratele BEN S.L., kde došlo k zahrnutí neexistujících pohledávek ve výši 7.500.000,96 Kč, odběratele C.H.ROBINSON EUROPE B.V., kde došlo k navýšení pohledávek o 1.702.297,52 Kč, odběratele CARGO HORTIM, s.r.o., kde došlo k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 1.836.924,46 Kč, odběratele EST CAMION s.r.l., kde došlo k navýšení pohledávek o 278.450 Kč, odběratele EUROPEAN GATEWAY Ltd., kde došlo k navýšení pohledávek ve výši 251.892 Kč, odběratele FLEXTRANS s.r.o., kde došlo k navýšení pohledávek o 865.260 Kč a k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 592.918,73 Kč, odběratele GARAN LOGISTIK s.r.o., kde došlo k navýšení pohledávek o 7.642,18 Kč, odběratele GERNER Int. Spedition GmbH, kde došlo k navýšení pohledávek o 744.800 Kč, odběratele HAUPL Speditions GmbH, kde došlo k navýšení pohledávek o 239.040 Kč, odběratele HEAVY TRANS s.r.o., kde došlo k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 3.026.516,67 Kč, odběratele HEPPNER & OBERNDORFER, kde došlo k navýšení pohledávek o 105.040 Kč, odběratele HERITAGE INTERNATIONAL, kde došlo k navýšení pohledávek o 834.118 Kč a k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 640.838,52 Kč, odběratele I&D New Generation Bussiness S.L., kde došlo k navýšení pohledávek o 268.685 Kč, odběratele JOLI – zemní práce s.r.o., kde došlo k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 287.736 Kč, odběratele K. Lukáš, kde došlo k zahrnutí neexistujících pohledávek ve výši 152.320 Kč, odběratele P&O FERRYMASTERS BV, kde došlo k navýšení pohledávek o 133.775 Kč, odběratele Pro Logistik Team, kde došlo k navýšení pohledávek o 156.240 Kč, odběratele QUEHENBERGER ROAD + RAIL Gr, kde došlo k navýšení pohledávek o 322.710 Kč, odběratele Spedition S. Gross GmbH, kde došlo k navýšení pohledávek o 385.668 Kč, odběratele SUPERTRANS S.A., kde došlo k zahrnutí neexistujících pohledávek ve výši 3.325.000 Kč, odběratele TOP CHEM, kde došlo k navýšení pohledávek o 1.007.970 Kč, odběratele Transdanubia Speditions, kde došlo k navýšení pohledávek o 318.630 Kč, odběratele Transped Europe GmbH, kde došlo k navýšení pohledávek o 2.075.262 Kč, odběratele Transportes Antonio Gallego, kde došlo k navýšení pohledávek o 1.866.865 Kč a k zahrnutí postoupených pohledávek ve výši 488.608,26 Kč, odběratele TRANSPORTS KRZYSZOF ALTIMIF, kde došlo k navýšení

pohledávek o 266.250 Kč, odběratele VASCO BOHEMIA, s.l., kde došlo k navýšení pohledávek o 134.700 Kč a odběratele WENZEL LOGISTICS GmbH, kde došlo k navýšení pohledávek o 158.940 Kč. Znalkyně uvedla, že účetnictví nacházející se u insolvenčního správce společnosti LAV Lakomý, s.r.o. JUDr. Hradila, je nekompletní, znalkyni se nepodařilo zajistit účetní výkazy za období roku 2006 a 2007. Účetnictví fyzické osoby Vratislav Lakomý – LAV je uloženo v Přerovské archivní s.r.o. a je značně rozsáhlé, ale je evidentní, že i zde některé šanony chybí. Znalkyně provedla zkoumání nejen zapůjčených dokladů, ale i kontrolu dokladů uložených v archivu Přerovské archivní s.r.o. Znalkyně na závěrech svého posudku setrvala i po seznámení se znaleckým posudkem předloženým obhajobou Ing. Ivana Bohunovského, kdy byla osobně přítomna u hlavního líčení, kde znalec Ing. Bohunovský svůj posudek přednesl.

Obhajoba namítla, že znalkyně Mgr. Dagmar Martináková je vyloučena z podání znaleckého posudku v trestní věci, a to pro vztah k matce svědka Ing. Roberta Beneše. Z dotazů na znalkyni Mgr. Martinákovou a na svědka Ing. Beneše vyplynulo, že znalkyně pro matku svědka Ing. Beneše zpracovává daňové poradenství a toto zpracovává i pro svědka Ing. Beneše. Znájí se, ale jak znalkyně, tak i svědek popřeli, že by se jednalo o známost bližší, osobního charakteru. Dle § 105 odst. 2 tr. řádu při výběru osoby, která má být jako znalec přibrána, je třeba přihlížet k důvodům, pro které podle zvláštního zákona je znalec z podání znaleckého posudku vyloučen. Dle § 11 odst. 1 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, znalec (tlumočník) nesmí podat posudek (provést tlumočnický úkon), jestliže lze mít pro jeho poměr k věci, k orgánům provádějícím řízení, k účastníkům nebo k jejich zástupcům pochybnost o jeho nepodjatosti. Soud se námitkou obhajoby zabýval a dospěl k závěru, že znalkyně není vyloučena z podání znaleckého posudku v trestní věci vedené u Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci pod sp.zn. 28T 12/2011. Pokud jsou tvrzení znalkyně a svědka Ing. Beneše pravdivá, přičemž soudu nejsou známy žádné další skutečnosti, které tato tvrzení znalkyně a svědka činila nevěrohodnými, se v případě znalkyně a svědka jedná pouze o smluvní poskytování služeb a nikoliv blízký osobní vztah. Znalecký posudek není navíc zpracováván ani ve vztahu k tvrzením svědka Ing. Beneše ani ke skutečnostem, které by vyplývaly např. z účetnictví svědka Ing. Beneše nebo snad daňových příznání tohoto svědka.

Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence (č.l. 8161-8168) a z výpovědi znalce Ing. Ivana Bohunovského u hlavního líčení (č.l. 8192v-8193) vyplývá, že pokud znalkyně Mgr. Martináková tvrdí, že společnost nevedla účetnictví v souladu se zákonem č. 563/1991 Sb., je toto tvrzení nepodložené a přehnané. Pokud znalkyně uvádí u některých pohledávek, že jejich hodnota byla navýšena, pak neuvádí, jaké účetní doklady pro porovnání z účetnictví společnosti použila. Není pravdou, že by znalkyně prověřila všechny dostupné materiály, kdy sama znalkyně uvádí, že pro velký rozsah účetních dokladů si vybrala jen některé účetní doklady, a to dle svého uvážení. Dle znalce je nepochopitelné, jak mohla znalkyně vyčíslit, že pohledávky byly navýšeny o 38.776.417,50 Kč, kdy znalec poukazuje na početní chybu znalkyně. Dále znalec poukazuje např. na odběratele Lukáš K., kdy tato firma vznikla 23.9.2013 a nemohla tedy být v roce 2007. Podle znalce neměly být tyto faktury zařazeny jako pohledávky do neexistujících. Znalec Ing. Bohunovský svůj posudek uzavřel tím, že znalecký posudek č. 206-5/2013 vypracovaný znalkyní Mgr. Dagmar Martinákovou, je diletantská práce plná chyb a není objektivní. Znalec Ing. Bohunovský na

závěrech svého posudku setrval i u hlavního líčení, a to i poté, co vyslechl, jak se k jeho výtkám vyjádřila znalkyně Mgr. Dagmar Martináková.

S ohledem na skutečnost, že znalci Mgr. Dagmar Martináková a Ing. Ivan Bohunovský dospěli k naprosto rozdílným závěrům, musel soud přibrat znalecký ústav Ostravská znalecká a.s. Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu Ostravská znalecká a.s. (č.l. 8223-8319) a z výpovědi zpracovatelů tohoto posudku prof. Ing. Renáty Hátové, Dr. a Ing. Martiny Zublové u hlavního líčení (č.l. 8340-8343) vyplývá, že účetnictví fyzické osoby podnikající pod názvem Vratislav Lakomý – LAV v předloženém rozsahu nesplňuje požadavky zákona o účetnictví, tedy nelze je považovat za úplné, průkazné, správné, srozumitelné, přehledné a vedené způsobem zaručujícím trvalost účetních záznamů, a to zejména s ohledem na absenci prvotních dokladů, především interních, ale také některých faktur. Účetní sestavy a účetní knihy předložené na CD od Ing. Beneše za roky 2006 a 2007 korespondují s údaji v pořadači označeném „Uzávěrka 2007“ zapůjčeném z archivu. Údaje z těchto podkladů však naprosto nekorrespondují s údaji prezentovanými „oficiálně“ finančnímu úřadu a bankám, přestože účetnictví mělo podléhat auditu. Takovéto rozdíly jsou samozřejmě nepřijatelné. Na základě výše uvedeného lze pouze dovodit, že účetnictví předložené na CD od Ing. Beneše za roky 2006 a 2007 odpovídající údajům „Uzávěrky 2007“ zajištěné v archivu nebylo podkladem pro údaje uváděné do daňových přiznání daní z příjmů, ani pro údaje poskytované ČSOB. V případě společnosti LAV Lakomý, s.r.o. účetnictví v předloženém rozsahu rovněž nesplňuje požadavky zákona o účetnictví, a to zejména z důvodu absence předepsaných účetních knih, ale také prvotních dokladů, především interních. V rámci dostupných informací dospěl znalecký ústav k závěru, že byla dodržena časová kontinuita údajů v předložených „oficiálních“ výkazech, nelze ovšem objektivně posoudit, zda tyto údaje odrážely věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace společnosti LAV Lakomý, s.r.o. za roky 2006 a 2007, když nejsou k dispozici relevantní výstupy z účetnictví. K posouzení, zda jsou v seznamu pohledávek předložených Československé obchodní bance, a.s. v souvislosti s uzavřením Smlouvy o úvěru č. 5793/06/5257 ze dne 21.9.2006 mezi Československou obchodní bankou, a.s. a obchodní společností LAV Lakomý, s.r.o., IČ: 25371762, kdy k těmto pohledávkám byla téhož dne uzavřena Smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5794/06/5257, zahrnuty jednak neexistující pohledávky a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší, dospěl znalecký ústav k závěru, že byly zahrnuty jednak neexistující pohledávky v celkové výši 4.207.424 Kč a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší, přičemž navýšení představovalo částku 691.922 Kč. Přesný přehled těchto pohledávek je uveden v tabulce na straně 24-25 znaleckého posudku (č.l. 8246-8247). K posouzení, zda jsou v seznamu pohledávek předložených Československé obchodní bance, a.s. v souvislosti s uzavřením Smlouvy o úvěru č. 5796/06/5257 ze dne 21.9.2006 a Smlouvy o úvěru č. 5799/06/5257 ze dne 21.9.2006 mezi Československou obchodní bankou, a.s. a fyzickou osobou podnikající pod názvem Vratislav Lakomý - LAV, IČ: 10072004, kdy k těmto pohledávkám byla téhož dne uzavřena Smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5797/06/5257, zahrnuty jednak neexistující pohledávky a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší a také pohledávky, které již byly postoupené na základě smluv o factoringové spolupráci třetím subjektům, dospěl znalecký ústav k závěru, že bylo zjištěno navýšení nominální hodnoty pohledávek v celkové částce 9.827.182 Kč, neexistence pohledávek v částce 3.010.700 Kč a případy faktoringu, tedy již dřívějšího postoupení na

jiného věřitele v objemu 13.390.405 Kč. Přesný přehled těchto pohledávek je uveden v tabulce na str. 27-36 znaleckého posudku (č.l. 8249-8258). K posouzení, zda jsou v seznamu pohledávek předložených UniCredit Bank Czech Republic, a.s. v souvislosti s uzavřením Smlouvy o úvěru a dalších bankovních službách č. 254/07-120 ze dne 13.12.2007 mezi UniCredit Bank Czech Republic, a.s. a fyzickou osobou podnikající pod názvem Vratislav Lakomý - LAV, IČ: 10072004, kdy k těmto pohledávkám byla téhož dne uzavřena Smlouva o zajištění postoupením pohledávek č. 521/07-254/07-120, zahrnuty jednak neexistující pohledávky a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší a také pohledávky, které již byly postoupené na základě smluv o factoringové spolupráci třetím subjektům, dospěl znalecký ústav k závěru, že bylo zjištěno navýšení nominální hodnoty pohledávek v celkové částce 12.195.325 Kč, neexistence pohledávek v částce 152.320 Kč a případy faktoringu, tedy již dřívějšího postoupení na jiného věřitele, v objemu 6.509.686 Kč. Do těchto hodnot nejsou zahrnuty pohledávky, u nichž není k dispozici původní faktura, správnost údajů však byla ověřena v dostupných účetních sestavách. Přesný přehled těchto pohledávek je uveden v tabulce na str. 39-55 znaleckého posudku (č.l. 8261-8277). Pokud jde o stanovisko znaleckého ústavu k závěrům znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence soudní znalkyně Mgr. Dagmar Martinákové ze dne 18.9.2013 č. 206 – 5/2013, znalecký ústav uvedl, že znalkyně měla k dispozici podklady z archivu v Přerově a podklady od JUDr. Hradila, tak, jako znalecký ústav, ale neměla k dispozici CD s účetními sestavami fyzické osoby Vratislav Lakomý – LAV za roky 2005-2008, kdy toto CD měl k dispozici znalecký ústav. Pokud jde o posouzení účetnictví fyzické osoby Vratislav Lakomý – LAV a společnosti LAV Lakomý s.r.o. dospěl znalecký ústav ke shodnému závěru, jako znalkyně Mgr. Martináková, pouze s výhradou k formulaci, kdy „Účetnictví v nám dostupném rozsahu nesplňovalo požadavky Zákona o účetnictví Českých účetních standardů.“ Pokud jde o závěry znalkyně Mgr. Martinákové u otázek 2,3 a 4, pak znalkyně využila v zásadě shodný přístup, ale rozdíly v konečném vyčíslení vyplývají z chybných součtů, či chyb při přepisu údajů ve znaleckém posudku Mgr. Martinákové. V některých konkrétně jmenovaných případech pak znalecký ústav použil jiný přístup týkající se vyhodnocení neexistence, případně faktoringu pohledávek, kdy tyto rozdíly jsou podrobně uvedeny na str. 60-68 znaleckého posudku (č.l. 8282-8289). V některých případech se Mgr. Martináková pohledávkami vůči některým odběratelům (ICOM, LAS Lakomý, OL-TRADE, PeMa Praha, REFAS a TOMSTAV) ve svém znaleckém posudku vůbec nezabývala. Pokud jde o závěry znaleckého posudku Ing. Bohunovského, znalecký ústav uvedl, že tento znalec evidentně nenavštívil archiv a vůbec se neseznámil s rozsahem podkladů. Znalecký ústav rovněž souhlasí s přístupem znalkyně, kdy pohledávku s fiktivním odběratelem (i když ostatní údaje odpovídají) zcela souhlasí, kdy znaleckému ústavu není zřejmé, jak by znalec Ing. Bohunovský získal plnění, pokud by nevěděl, kdo je skutečným dlužníkem. Rovněž není znaleckému ústavu vůbec zřejmé, jaký přínos pro zodpovězení otázek zadaných soudem by měla detailní analýza například mzdových záznamů, či tzv. CMR, kterých jsou v archivu desítky pořadačů. Za této situace nelze znalkyni vytknout, že dle svého uvážení vyhodnotila, které podklady jsou pro objektivní závěry podstatné a které nikoliv, když není možné a ani přínosné detailně analyzovat všechny podklady. Přístup znalce Ing. Bohunovského, kdy pokud je pohledávka uhrazena, tak „nezáleží“ na skutečném odběrateli, skutečném plnění a skutečné částce uvedené na faktuře, nebo na jiných oficiálně prezentovaných výstupech (např. právě v údajích pro banky, u nichž je navíc výslovně potvrzována správnost uváděných údajů), považuje znalecký ústav za zcela neakceptovatelný. Klamanému subjektu sice nemusí

nutně vzniknout škoda, pokud jsou pohledávky skutečnými odběrateli hrazeny, v případě jejich nezaplacení však nemá tento subjekt možnost své nároky získat, kdy neví, po kom je ve skutečnosti vyžadovat. Znalecký ústav opakovaně upozornil, že znalec Ing. Bohunovský se absolutně neseznámil s rozsahem všech podkladů. Znalecký ústav rovněž překvapuje přístup znalce Ing. Bohunovského, pokud jde o pohledávku Lukáše K., kdy firma s uvedeným IČ byla založena 23.9.2013. Jedná se o situaci, kdy Vratislav Lakomý – LAV prezentuje v bance pohledávku za odběratelem, který v dané době vůbec neexistoval, tedy nemohl plnění přijmout, tím méně být ochotný pohledávku uhradit. Banka jiný údaj o podlužníkovi nemá, tedy pohledávku de facto nemůže v rámci ručení vymoci, ale dle znalce Ing. Bohunovského je vše v pořádku. Znalecký ústav sice souhlasí se znalcem Ing. Bohunovským, že se Mgr. Martináková dopustila při zpravování mnoha chyb a nepřesností, ale znalcem uváděné „nepochopitelné závěry“ však vyplývají spíše z jeho nepozornosti při čtení znaleckého posudku Mgr. Martinákové. Naprosto znalecký ústav nesouhlasí s tvrzením znalce Ing. Bohunovského, že uvádění nepravdivých údajů o předmětu zajištění svému věřiteli je v pořádku. Znalec Ing. Bohunovský vycházel z naprostého zlomku podkladů oproti znaleckému ústavu i Mgr. Martinákové, přičemž se ani nenamáhal si rozsah dostupných podkladů zjistit. Dle znaleckého ústavu by proto znalecký posudek Ing. Bohunovského neměl být považován za objektivní.

Podle § 213 odst. 1 tr.ř. byly stranám předloženy k nahlédnutí listinné důkazy, a to smlouva o úvěru č. 5796/06/5257 (č.l. 7-22), smlouva o úvěru č. 5799/06/5257 (č.l. 23-36), smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5797/06/5257 (č.l. 37-64), smlouva o úvěru č. 5793/06/5257 (č.l. 68-80), smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5794/06/5257 (č.l. 81-104), vyčíslení škody ze strany ČSOB, a.s. (č.l. 110, č.l. 2589-2607), vyjádření pošk. UniCredit Bank, a.s. (č.l. 281-284), smlouva o kontokorentním úvěru OSTRO0702 (č.l. 288-293), smlouva o úvěru a dalších bankovních službách č. 254/07-120 (č.l. 294-301), smlouva o budoucím vyplnění směnky (č.l. 302-307), smlouva o zajištění postoupením pohledávek č. 521/07-254/07-120 (č.l. 310-497), upozornění banky na řádné nedodržování smluvních podmínek (č.l. 489-493, 498, 501-504), vyjádření dotčených subjektů společnosti AQUASPED, s.r.o. BALUS STAV, a.s., BC LOGISTIK, BARIEX, s.r.o., BMB OCEL, s.r.o., BORUZA, s.r.o., KAMARO SERVIS, s.r.o., KARGO-HORTIM, s.r.o., ČECHOSPED, s.r.o., DAMSPED, s.r.o., DÁLNIČNÍ STAVBY PRAHA, DEMOLICE REAL, s.r.o., DHL EXPRESS, s.r.o., DRINEX OLOMOUC, s.r.o., DT LOGISTIC CZ, ExlServis CZ, s.r.o., FLEXTRANS, s.r.o., Freemont, HELIANA, spol. s.r.o., HEAVI TRANS, s.r.o., HORSTAV OLOMOUC, IKON TRANSPORT, a.s., KAUF LAND ČR, v.o.s., KLIDOS, a.s., LIDL ČR, v.o.s., LOGO TRANS, s.r.o., LOVOSPED, OL-TRADE, s.r.o., OLMA, a.s., PST OSTRAVA, a.s., QPOR, a.s., RIMEXI, s.r.o., TRT-TRANSPORT, SCHENKER, s.r.o., SKANSKA Dopravní stavby, SOLNÉ MLÝNY, a.s., STRABAG, a.s., ŠUMAVSKÝ PRAMEN, TALOSA, s.r.o., VÁPENKA VITOUL, VESETA, s.r.o., ASKENT INTER, s.r.o., CARGO PRAGUE, CEBIA, s.r.o., DŘEVOCENTRUM, PERSEA, a.s., PROXIMA 3000 (č.l. 1051-2240), přehled o úhradě pohledávek a seznam přihlášených pohledávek OSVČ Lakomý - LAV (č.l. 2278-2293), posudek č. 2/2009 Ing. Zdeňka Lukeše na společnost LAV - Lakomý s.r.o., z jiné trestní věci (č.l. 2382-2460), vyčíslení škody ze strany UniCredit Bank, a.s. (č.l. 2612), výsledky dožádání o právní pomoc týkající se zjištění existence pohledávek předkládaných obžalovanými při podávaných žádostech o úvěr (č.l. 2613-5127), výpisy z úvěrového účtu č. 210940914/0300 vedeného ve prospěch OSVČ

Vratislav Lakomý (č.l. 5129-5134), výpisy z úvěrového účtu č. 5184873003/2700 vedeného ve prospěch OSVČ Vratislav Lakomý u UniCredit Bank, a.s. (č.l. 5135-5165), výpisy z úvěrového účtu č. 515873038/2700 vedeného ve prospěch OSVČ Vratislav Lakomý u UniCredit Bank, a.s. (č.l. 5166-5190), zpráva o průběhu finančního šetření k osobám obžalovaných (č.l. 5199-5201), zpráva Factoringu KB a.s., NLB Factoringu, Factoringu ČS, ČSOB, a.s. Factoringu, Raiffeisenbank a UniCredit Bank, a.s. (č.l. 5245-5287, 5291-5338, 5342-5378, 5382, 5389-5406, 5410-5603), vyžádané písemnosti předložené insolvenčními správci (č.l. 5606-5611, č.l. 5626-5877), vyjádření dotčených subjektů, společností BASK, s.r.o., HUDOS, s.r.o., A&S TEAM, s.r.o., BAU LOGISTIC, HIGHWAY 66, s.r.o., Exper Slovakia, Golden Road, I.S.D.B. s.r.o., LAVO, s.r.o., JESUS MARTINEZ, M&B LOGISTIK, ŠPED TRANS, TOMAS SLUIS, TIREX, s.r.o. (č.l. 5881-6014), daňové doklady k seznamu pohledávek ke smlouvě o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5797/06/5257 (č.l. 6015-6496), daňové doklady k seznamu pohledávek ke smlouvě o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5794/06/5257 (č.l. 6497-6545), daňové doklady k seznamu pohledávek ke smlouvě o zřízení zástavního práva k pohledávkám č.521/07-254/07-120 (č.l. 6546-7351), uplatnění nároku pošk. ČSOB a.s. (č.l. 7415-7421), úmrtní list Václava L. (č.l. 7431), žádost o náhradu škody Reticulum a.s. (č.l. 7508-7528), sdělení spol. HOPAX s.r.o. (č.l. 7537), zpráva ČSOB a.s. (č.l. 7710-7715), zpráva UniCredit Bank, a.s. (č.l. 7718), zpráva Českomoravské záruční a rozvojové banky, a.s. (č.l. 7721-7723), výsledky dožádání v Řecku ke společnosti Supertrans SA (č.l. 7793-7914), zpráva k dožádání v Itálii ke společnosti EST CAMION S.r.l. (č.l. 8081-8107), opis Rejstříku trestů svědkyně I. (č.l. 8206), sdělení Českomoravské záruční a rozvojové banky, a.s. (č.l. 8406), cenové kalkulace (č.l. 8411-8415), emailová komunikace (č.l. 8416), sdělení Krajského soudu Ostrava sp. zn. KSOS 38 INS 3794/2008-D20 (č.l. 8417), návrh konečné zprávy a návrh na vydání výtěžku zpeněžení zajištěnému věřiteli JUDr. Otto Hradila (č.l. 8418-8422), návrh na vydání usnesení Ing. Roberta Beneše (č.l. 8423-8424), přehled vymožených pohledávek z majetkové podstaty dlužníka Vratislav Lakomý – LAV (č.l. 8425) a opis usnesení Krajského soudu v Ostravě č.j. KSOS 39 INS 3796/2008-B112 (č.l. 8426-8428).

Soud vyžádal správu od společnosti HOPAX s.r.o. týkající se účetnictví fyzické osoby Vratislav Lakomý - LAV. Společnost HOPAX s.r.o. sdělila (č.l. 7537), že neměli k dispozici elektronické účetnictví fyzické osoby Vratislav Lakomý - LAV. Zakoupili pouze server HP Proliant ML 350 v.č. GBJ51303DX. Tento byl zapůjčen správci konkurzní podstaty Ing. Robertu Benešovi dne 22.5.2009 k ohledání a obnově dat.

Obhajoba obž. L. navrhla doplnit dokazování k působení svědkyně I. ve společnostech obžalovaného a ke vztahu této svědkyně k obžalovanému, jakož i k rozsahu schopností obžalovaného ve vztahu k zařizování věcí souvisejících s účetnictvím, a konečně i k tvrzení svědkyně I. o pokusu obžalovaného ovlivnit ji před její výpovědí před orgány Policie ČR, navrhla obhajoba vyslechnout svědky Josefa G., Ing. Jiřího Ch., Ing. Dušana K., JUDr. Čestmíra V., Ing. Josefa H. a Eleny F.

Soud tyto návrhy obhajoby na doplnění dokazování zamítl, kdy je považuje za nadbytečné. Je třeba uvést, že soud k osobě svědkyně I. a k jejímu působení ve společnostech obžalovaných oproti návrhu státního zástupce v obžalobě dokazování z podnětu obhajoby obž. L., ale i z vlastní iniciativy, podstatně doplnil. Soud k návrhu obhajoby vyslechl svědky

Ing. Pavla M., Ing. Martina K., Stanislava V., Zdeňka Š. a Ing. Mgr. Igora S., kdy tito svědci se mimo jiné vyjadřovali i k působení svědkyně I. ve společnostech obžalovaných, jakož i ke schopnostem obžalovaného ve vztahu k zařizování věcí týkajících se účetnictví, případně i ke schopnosti obžalovaného pracovat s počítačem, a to zejména ve vztahu k účetním programům. K osobě svědkyně I. si pak soud vyžádal i opis z Rejstříku trestů, kdy svědkyně I. nebyla v minulosti soudně trestána. Z takto doplněného dokazování je zřejmé, že obžalovaný skutečně neuměl pracovat s účetními programy, obecně pokud jde o práci s počítačem, byly jeho znalosti v rovině velmi laického uživatele. Pokud jde o vztah svědkyně I. k obžalovanému, je pak z takto provedeného dokazování zřejmé, že vztah svědkyně I. k obžalovanému nebyl dobrý. Svědkyně I. byla, jak je uvedeno výše, s výsledky takto doplněného dokazování i seznámena a vyjadřovala se k nim, přičemž i ona připustila, že její vztah k obžalovanému nebyl dobrý, což svědkyně dávala do souvislosti se skutečností, že po ní obžalovaný požadoval úpravy seznamu pohledávek předkládaných bankám, s čímž svědkyně nesouhlasila. Za této důkazní situace proto soud další doplnění dokazování ve výše uvedeném směru zamítl.

Soud kvůli změně složení senátu provedl dokazování znovu a dokazování doplnil jednak dle pokynů odvolacího soudu a dále s ohledem na složitost věci, k učinění detailního rozboru jednotlivých pohledávek tak, aby mohlo být s praktickou jistotou ustáleno, které pohledávky byly fingované, které byly neoprávněně navýšené a které byly postoupeny jiným subjektům, soud přibral znalce z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence, přičemž s ohledem na znalecký posudek zpracovaný na žádost obhajoby bylo nakonec nutné znalecký posudek nechat zpracovat znalecký ústav. Oproti předchozímu rozhodnutí ve věci bylo tedy provedeno mnohem rozsáhlejší dokazování. Takto provedené důkazy hodnotil soud jednotlivě i v jejich souhrnu a opětovně dospěl k závěru, že provedenými důkazy bylo prokázáno, že se staly skutky uvedené v obžalobě respektive ve výroku tohoto rozsudku, přičemž tohoto jednání se dopustili obžalovaní, a to způsobem a za okolností, jak je jim obžalobou kladeno za vinu.

Pokud jde o existenci smluv o úvěru zajištěných pohledávkami a o poskytnutí úvěrů uvedených ve výroku tohoto rozsudku pod body 1), 2) a 3) je toto prokázáno nadevší pochybnost, a to včetně skutečnosti, že žádný z těchto úvěrů nebyl řádně splacen. V tomto směru je prokázáno, že se skutek stal, přičemž se jedná o skutečnosti nesporné, které nepopírají ani samotní obžalovaní. Obhajoba obou obžalovaných spočívá v tvrzení, že pokud jde o jednotlivé seznamy pohledávek, tak tyto sice podepsali, ale v dobré víře, že tyto seznamy obsahují skutečně existující pohledávky, kdy odpovídá i výše těchto pohledávek a že tyto pohledávky nebyly postoupeny třetím osobám. Obžalovaný L. pak navíc popírá tvrzení svědkyně I., která všechny seznamy pohledávek zpracovávala, že tyto seznamy pohledávek byly vyhotoveny na pokyn obžalovaného a to tak, aby Vratislav Lakomý - LAV i LAV Lakomý s.r.o. získali úvěry. Svědkyně na pokyn obžalovaného pozměnila seznamy pohledávek, pokud jde o výši pohledávek, jejich existenci, případně uvedení pohledávek, které byly již postoupeny.

Pokud jde o skutek pod bodem 1) výroku toho rozsudku, pak z listinných důkazů k úvěru poskytnutému ČSOB, a.s. na základě úvěrové smlouvy č. 5793/06/5257 ze dne 21.9.2006 vyplývá že, předmětem smlouvy bylo poskytnutí kontokorentního úvěru ve výši 3

mil. Kč přičemž z výpisu z úvěrového účtu je patrné, že úvěr byl ze strany společnosti LAV Lakomý s.r.o. čerpán zejména dne 25.9.2006, přičemž celkem byla využita částka ve výši 2.969.776,80 Kč. Tuto smlouvu podepsala jednatelka společnosti LAV Lakomý s.r.o. obž. L., tehdy L. Tento úvěr byl zajištěn mimo jiné smlouvu o zřízení zástavního práva k pohledávkám č.5794/06/5257, která byla ze strany společnosti LAV Lakomý s.r.o. podepsána rovněž 21.9.2006, a to opět obžalovanou. Nedílnou součástí je Příloha č. 1, která obsahuje seznam údajných existujících pohledávek společnosti LAV Lakomý s.r.o. Pravdivost tohoto seznamu je potvrzována razítkem společnosti a podpisem obžalované, jakožto jednatelky. Ve prospěch zástavního věřitele byly takto zastaveny pohledávky ve výši 5.274.683,25Kč. Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu Ostravská znalecká a.s. vyplývá, že v seznamu pohledávek předložených Československé obchodní bance, a.s. v souvislosti s uzavřením Smlouvy o úvěru č. 5793/06/5257 ze dne 21.9.2006 mezi Československou obchodní bankou, a.s. a obchodní společností LAV Lakomý, s.r.o., IČ: 25371762, kdy k těmto pohledávkám byla téhož dne uzavřena Smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5794/06/5257, byly zahrnuty jednak neexistující pohledávky v celkové výši 4.207.424 Kč a jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší, přičemž navýšení představovalo částku 691.922 Kč. Přesný přehled těchto pohledávek je uveden v tabulce na straně 24-25 znaleckého posudku (č.l. 8246-8247).

Pokud jde o skutek pod bodem 2) výroku toho rozsudku, pak smlouvy o úvěru č. 5796/06/5257 a č. 5799/06/5257 uzavřené dne 21.9.2006 mezi ČSOB, a.s. a Vratislavem Lakomým - LAV, obžalovaný podepsal osobně, přičemž na úvěrový účet mu byla jako revolvingový úvěr poskytnuta částka 26 mil. Kč a jak kontokorentní úvěr částka 4 mil. Kč. Z výpisu z účtu obžalovaného pak vyplývá, že částka 26 mil. byla převedena ve prospěch účtu obžalovaného č. 210940914/0300 dne 25.9.2006. Taktéž u těchto smluv o úvěru byla uzavřena smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám, a to dne 21.9.2006 č. 5797/06/5257 která zajišťovala jak revolvingový tak i kontokorentní úvěr. Podle článku II. odst. 1 této smlouvy předmětem zajištění mají být pohledávky reálně existující a dle článku III. odst. 1 předmětné smlouvy se mělo jednat o pohledávky, které nejsou předmětem postoupení na třetí osoby. Seznam pohledávek je přílohou č. 1, kdy se jedná o pohledávky v celkové výši 39.135.351,22Kč. Obžalovaný svým podpisem ztvrdil pravdivost a autentičnost seznamu pohledávek. I v tomto případě seznam pohledávek obsahuje jednak pohledávky fiktivní, jednak pohledávky s neoprávněně navýšenou nominální výší, a také pohledávky, které již byly postoupeny na factoringové společnosti. Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu Ostravská znalecká a.s. vyplývá, že v seznamu pohledávek předložených Československé obchodní bance, a.s. v souvislosti s uzavřením Smlouvy o úvěru č. 5796/06/5257 ze dne 21.9.2006 a Smlouvy o úvěru č. 5799/06/5257 ze dne 21.9.2006 mezi Československou obchodní bankou, a.s. a fyzickou osobou podnikající pod názvem Vratislav Lakomý - LAV, IČ: 10072004, kdy k těmto pohledávkám byla téhož dne uzavřena Smlouva o zřízení zástavního práva k pohledávkám č. 5797/06/5257, bylo zjištěno navýšení nominální hodnoty pohledávek v celkové částce 9.827.182 Kč, neexistence pohledávek v částce 3.010.700 Kč a případy faktoringu, tedy již dřívějšího postoupení na jiného věřitele v objemu 13.390.405 Kč. Přesný přehled těchto pohledávek je uveden v tabulce na str. 27-36 znaleckého posudku (č.l. 8249-8258).

Pokud jde o skutek pod bodem 3) výroku toho rozsudku, pak ze smlouvy o úvěru a

dalších bankovních službách č. 254/07-120 je zřejmé, že tuto smlouvu podepsal dne 13.12.2007 osobně obžalovaný. Celkový rámec úvěru byl stanoven částkou 5 mil. Kč. Z toho byla částka 5 mil. Kč ve formě kontokorentního úvěru a rovněž byla obžalovanému poskytnuta zbývající částka, kdy 26 mil. Kč bylo poskytnuto dne 18.12.2007 a 4 mil. Kč bylo poskytnuto dne 18.1.2008. Tato smlouva o úvěru měla jednu z forem zajištění i smlouvu o zajištění postoupení pohledávek č. 521/07-254/07-120 ze dne 13.12.2007. Z této smlouvy vyplývá, že postoupené pohledávky nemají být zatíženy právy třetích osob a není vůči nim možné uplatnit jakoukoli námitku ze strany dlužníků fyzické osoby Vratislava Lakomý - LAV. Součástí této smlouvy je seznam postoupených pohledávek, přičemž pravdivost tohoto seznamu osvědčil podpisem obžalovaný a opatřil ho i razítkem Vratislav Lakomý - LAV. Podle tohoto seznamu měl obžalovaný zajistit úvěr pohledávkami v celkovém objemu 44.311.032,80Kč. Z listinných důkazů ovšem vyplývá, že tyto pohledávky jsou jednak fiktivní, jednak mají navýšenou nominální hodnotu, případně byly postoupeny na faktoringovou společnost. Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu Ostravská znalecká a.s. vyplývá, že v seznamu pohledávek předložených UniCredit Bank Czech Republic, a.s. v souvislosti s uzavřením Smlouvy o úvěru a dalších bankovních službách č. 254/07-120 ze dne 13.12.2007 mezi UniCredit Bank Czech Republic, a.s. a fyzickou osobou podnikající pod názvem Vratislav Lakomý - LAV, IČ: 10072004, kdy k těmto pohledávkám byla téhož dne uzavřena Smlouva o zajištění postoupením pohledávek č. 521/07-254/07-120, bylo zjištěno navýšení nominální hodnoty pohledávek v celkové částce 12.195.325 Kč, neexistence pohledávek v částce 152.320 Kč a případy faktoringu, tedy již dřívějšího postoupení na jiného věřitele, v objemu 6.509.686 Kč. Do těchto hodnot nejsou zahrnuty pohledávky, u nichž není k dispozici původní faktura, správnost údajů však byla ověřena v dostupných účetních sestavách. Přesný přehled těchto pohledávek je uveden v tabulce na str. 39-55 znaleckého posudku (č.l. 8261-8277).

Z provedených listinných důkazů a zejména ze znaleckého posudku znaleckého ústavu Ostravská znalecká a.s., které jsou podrobně vyhodnoceny výše je pak zřejmé, že bankám byly skutečně předloženy nepravdivé seznamy pohledávek a to jak fyzické osoby Vratislav Lakomý - LAV tak obchodní společnosti LAV Lakomý s.r.o. Rovněž z výpovědi svědka Ing. Beneše je zřejmé, že v případě fyzické osoby Vratislav Lakomý - LAV bylo zjištěno, že ne všechny pohledávky existují. Taktéž z výpovědi svědka S. je zřejmé, že v účetnictví obžalovaného byly nesrovnalosti, byly zde neexistující pohledávky. Z výpovědi svědka Ing. B. a Petra K. jakož i z listinných důkazů je pak zřejmé, že poškozené ČSOB, a.s. a UniCredit Bank Czech republic, a.s. by za této situace v žádném případě neposkytly ani obchodní společnosti LAV Lakomý s.r.o. ani fyzické osobě Vratislav Lakomý - LAV žádný z předmětných úvěrů. Tyto nepravdivé údaje měly tedy zásadní vliv na to, že poškozené banky uzavřely předmětné smlouvy o úvěru s výše jmenovanými subjekty.

V návaznosti na závěry znaleckého ústavu pak soud v popisu skutku upravil nejmenší prokázané zkreslení u skutku pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku ve výši 4.899.346 Kč, u skutku pod bodem 2) výroku tohoto rozsudku ve výši 26.228.286 Kč a u skutku pod bodem 3) výroku tohoto rozsudku ve výši 18.857.331 Kč.

Pro všechny tři skutky uvedené ve výroku tohoto rozsudku je v první řadě zásadní vyhodnotit věrohodnost výpovědi svědkyně Hany I. V tomto směru je třeba uvést, že

svědkyně vypovídá zásadně shodně jako v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení přičemž u hlavního líčení na své výpovědi setrvala i po velmi podrobném dotazování ze strany obhajoby a zejména ze strany obžalovaného L. Nutno zdůraznit, že svědkyně se k hlavnímu líčení dostavila opakovaně, přičemž poslední procesně použitelnou u hlavního líčení učinila za situace, že je v rizikovém těhotenství, kdy by pro ni nepochybně nebylo obtížné získat od ošetřujícího lékaře omluvu a nedostavit se k hlavnímu líčení. Z opisu z Rejstříku trestů je pak zřejmé, že svědkyně nebyla v minulosti soudně trestaná. Celá její výpověď se soudu jeví jakožto naprosto logická, bez zásadních rozporů. Sdělovací schopnost svědkyně je přiměřená časovému odstupu od projednávané události. Z výpovědi svědků Ing. B. a Petra K. je pak zřejmé, že o úvěrech jednali zejména s obžalovaným, případně skutku pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku je z výpovědi svědka Ing. B. zřejmé, že bylo jednáno i s obž. L. Pokud přišli oba svědci, jakož to zástupci bank do styku se svědkyní I., jednalo se pouze o předání určitých dokladů, kdy hodnocení role Hany I. v celém procesu projednávání předmětných úvěrů ze strany svědků Ing. B. a Petra K. lze označit, jakož to roli servisní přiměřenou pozici účetní u obou subjektů podnikání. Z výpovědi svědka S. je pak zřejmé, že svědkyně I. byla zaměstnankyní společnosti LANDY spol. s r.o. a že byla loajální vůči obžalované naopak obžalovaného zjevně neměla ráda. Na druhé straně ale, když svědek S. objevil v účetnictví obžalovaného nesrovnalosti týkající se neexistujících pohledávek tak svědkyně I. mu k tomu sdělila, že tyto změny udělala ona, ale na základě pokynů nadřízených, které blíže nespecifikovala. Tyto skutečnosti uváděné svědkem S. pak nepřímo potvrzují výpověď svědkyně I. Svědkyně I. přitom sama uvedla, že s obž. L. neměla dobrý vztah, což zdůvodnila právě tím, že po ní obžalovaný požadoval úpravy, o kterých svědkyně vypovídala a svědkyně s nimi nesouhlasila. Dle názoru soud je pak zcela logické, že vztah svědkyně a obžalovaného nebyl za takové situace dobrý. Ovšem z provedených důkazů nevyplývají takové skutečnosti, na základě kterých by bylo možné dovodit, že ze strany svědkyně I. byla vůči obž. L. taková averze, že by snad svědkyně byla motivována učinit vůči obžalovanému vědomě nepravdivou výpověď.

Samozřejmě, že svědkyně I. mohla provést změny v seznamech pohledávek svévolně, svědkyně I. toto ale opakovaně popírá, přičemž z provedených důkazů zejména z výpovědi svědků Ing. B., Petra K., S. i RNDr. K. by takováto aktivita Hany I. neodpovídala jejímu postavení vůči obžalovanému podnikajícímu jakožto fyzická osoba i vůči společnosti LAV Lakomý s.r.o. Svědkyně byla pouhou zaměstnankyní společnosti LANDY spol. s r.o., která v rámci svého podnikání zajišťovala pro subjekty Vratislav Lakomý - LAV a LAV Lakomý s.r.o. účetnictví. Svědkyně tedy nebyla v pozici, na základě které by měla osobní zájem na zmanipulování seznamu pohledávek určeného pro výše uvedené banky. Z provedeného dokazování pak také nevyplývá žádný jiný motiv, proč by toto měla svědkyně I. učinit. Je sice pravdou, že svědkyně I. neměla dobrý vztah k obžalovanému, vyplývá to nejen z výpovědi svědka S. ale i z dalších důkazů, ale ani svědkyně I. tuto skutečnost nepopírá. Nicméně z provedených důkazů nelze dovodit nic jiného, než negativní vztah pracovníka vůči formálně klientovi a de facto s ohledem na rodinný charakter podnikání obžalovaných zaměstnavatelů. Kromě antipatie však nelze dovodit takové zásadní spory, kvůli kterým by měla svědkyně I. úmyslně, svévolně pozměnit údaje určené pro banky. Takovouto úvahu navíc vylučuje i ta skutečnost, že z provedených důkazů, opět lze poukázat zejména na výpověď svědka S. ale i jiných, je zřejmé, že svědkyně I. měla vůči obžalované dobrý vztah a byla vůči obžalované loajální. Neměla tedy v žádném případě motiv vytvořit nepravdivý seznam pohledávek pro

společnost LAV Lakomý s.r.o., kde byla jednatelkou právě obžalovaná, která z této pozice statutárního orgánu za správnost seznamu pohledávek ručila. Smlouvy o úvěru pod body 1) a 2) výroku tohoto rozsudku přitom byly uzavřeny téhož dne 21.9.2006. Z provedených důkazů je pak zřejmé, že svědkyně I. věděla, že je obžalovaná statutárním orgánem obchodní společnosti LAV Lakomý s.r.o. Z provedených důkazů je navíc zřejmé, že změny v seznamech pohledávek byly značně rozsáhlé. Za této situace by svědkyně I., která navíc k tomuto neměla žádný motiv, musela mít důvodnou obavu, že s ohledem na tak velký rozsah provedených změn toto zjistí obžalování, kdy svědkyně I. nepochybně měla zájem neztratit zaměstnání. V tomto směru je třeba k výpovědi svědkyně RNDr. K., a to na dotaz obžalovaného, že účetní měla v uvedené době poměrně dobrou šanci získat práci, uvést že jde pouze o úvahu v rovině obecné, kdy samozřejmě osoby, které mají na trhu práce lepší uplatnění nemají zájem o zaměstnání přijít, rozhodně ne za situace, kdy by důvodem ztráty zaměstnání byla zásadní pochybení. Rovněž tak nemá žádný zaměstnanec zájem přijít o zaměstnání za situace, že by jeho zaměstnavatel o něm podával negativní reference.

S ohledem na výše uvedené soud proto považuje výpověď svědkyně I. za věrohodnou a naopak obhajobu obžalovaného za vyvrácenou a účelovou. Je tedy prokázáno, že ve všech třech skutečích uvedených ve výroku tohoto rozsudku to byl obžalovaný, kdo dal pokyn k úpravě seznamů pohledávek, přičemž z výpovědi svědkyně I. je zřejmé, že takto jednal zcela zjevně v úmyslu změnit seznamy pohledávek tak, aby obchodní společnost LAV Lakomý s.r.o. a fyzická osoba Vratislav Lakomý - LAV získaly předmětné úvěry.

Obžalovaný takto pokud jde o skutek pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku jednal v úmyslu opatřit společnosti LAV Lakomý s.r.o. potřebné podklady pro získání úvěru. V tomto případě s ohledem na své postavení jednatelky to byla obžalovaná, kdo za společnost LAV Lakomý s.r.o. uzavřela úvěrovou smlouvu a byla to obžalovaná, kdo odpovídal za pravdivost seznamu pohledávek, ke kterým bylo zřízeno zástavní právo. Z provedených důkazů je sice zřejmé, že obžalovaná sama o sobě nedávala v tomto směru žádné pokyny, ale z provedených důkazů je zřejmé, že obžalovaná musela vědět, že je seznam pohledávek upravený a že neodpovídá skutečnému stavu. Pokud tedy obžalovaná bance předložila takovýto seznam pohledávek, pak jednala v úmyslu přímým uvést banku v omyl a dosáhnout uzavření smlouvy o úvěru. V tomto směru je třeba poukázat jednak na výpověď svědkyně I., která uvedla, že obžalovaná musela mít povědomost o tom, že se seznam pohledávek upravuje, protože měla k dispozici pravidelné měsíční výkazy, které byly pravdivé a vyjadřovaly stav pohledávek a závazků společnosti LAV Lakomý s.r.o. a které se od pozmeněného seznamu určeného pro ČSOB, a.s. odlišovaly. V tomto směru je třeba poukázat na tu skutečnost, že z listinných důkazů a z citovaného znaleckého posudku znaleckého ústavu je zřejmé, že v předmětném seznamu pohledávek, který obžalovaná předložila bance se objevují fiktivní a navýšené pohledávky, přičemž se dle znaleckého ústavu nejedná o nějakou jednotlivou nepravdivou položku v bezvýznamném finančním objemu, kterou by snad bylo možné přehlédnout. Z provedených důkazů je navíc zřejmé, že to byla právě obžalovaná, kdo měl ve společnosti na starost finance a byla to obžalovaná, kdo vedl společnost LANDY spol. s r.o., která v rámci rodinného podnikání všem podnikatelským subjektům zajišťovala vedení účetnictví. Kromě výpovědi svědkyně I., lze v tomto směru poukázat i na výpovědi dalších svědků například svědka S. Právě s ohledem na výpověď svědka S. má pak soud za vyloučené, že by snad svědkyně I. s ohledem na svou loajalitu vůči

obžalované provedla v případě seznamu pohledávek týkajícího se skutku pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku provedla svévolně nějaké změny, které by byly k tíži obžalované. Z výpovědi svědka Ing. B. je pak zřejmé, že se jednání o předmětném úvěru zúčastnila i obžalovaná a že to byla obžalovaná, kdo smlouvu o úvěru a smlouvu o zřízení zástavního práva k pohledávkám za společnost LAV Lakomý s.r.o. s ČSOB, a.s. uzavřela. Obžalovaná tedy nejenom že znala skutečný stav, pokud jde o výši a existenci pohledávek obchodní společnosti LAV Lakomý s.r.o. ale také velmi dobře věděla za jakých podmínek je banka ochotna úvěr poskytnout. Její obhajoba byla takto provedenými důkazy vyvrácena.

Pokud jde o skutky pod body 2) a 3) výroku tohoto rozsudku, pak obžalovaný v těchto případech jednal sám za sebe jakožto za fyzickou osobu. I v těchto bodech je usvědčován výše uvedenou výpovědí svědkyně I., kdy výše je podrobně odůvodněno proč soud svědkyni I. považuje za věrohodnou. Byl to tedy přímo obžalovaný, kdo dal pokyn k vyhotovení seznamů pohledávek pozměněných tak, aby získal úvěry od ČSOB, a.s. a UniCredit Bank Czech Republic, a.s. Navíc i u těchto skutků platí pro obžalovaného závěr stejný tak jako v případě skutku pod bodem 1). V případě skutku pod bodem 2) i 3) výroku tohoto rozsudku tvoří fiktivní navýšené a postoupené pohledávky dle znaleckého posudku znaleckého ústavu zásadní část v předloženém seznamu pohledávek. Tedy i v těchto případech platí závěr, že nejde o jednotlivé nepravdivé položky zanedbatelného finančního objemu.

Je třeba ještě zdůraznit, že soud se v prováděném dokazování soustředil na to, co je obžalovaným kladeno za vinu obžalobou. Podstatné je tedy, jakým způsobem probíhaly jednání s jednotlivými bankami, kdo uzavíral předmětné smlouvy, jakým způsobem byly vyhotoveny předmětné seznamy pohledávek. V návaznosti na to je pak důležité jakým způsobem byly organizovány a řízeny podnikatelské subjekty Vratislav Lakomý - LAV, LAV Lakomý s.r.o. ale i LANDY spol. s r.o. V tomto směru soud provedl i doplnění dokazování. Pro tuto trestní věc pak může mít význam i otázka, kde skončilo účetnictví výše uvedených subjektů a do jisté míry i otázka, jaké byly hospodářské výsledky LAV Lakomý s.r.o. a Vratislav Lakomý - LAV v době uzavírání úvěrových smluv. I v tomto směru soud dokazování doplnil nad rámec důkazů provedených v přípravném řízení. V žádném případě ale není podstatné pro toto trestní řízení řešit vztah obžalovaného a společnosti Reticulum, a.s. zastoupené Zdeňkem Š. rovněž tak není podstatné pro rozhodnutí soudu této trestní věci zkoumat podrobně proč skončilo podnikání obžalovaného resp. jeho rodinných firem v insolventi a konkurzu řešit spory obžalovaného s insolvenčními správci.

Soud považuje za nutné rovněž poukázat na závěry znaleckého ústavu týkající se znaleckého posudku znalce Ing. Bohunovského. Znalecký ústav uvedl, že tento znalec evidentně nenavštívil archiv a vůbec se neseznámil s rozsahem podkladů. Znaleckému ústavu není zřejmé, jak by znalec Ing. Bohunovský získal plnění, pokud by nevěděl, kdo je skutečným dlužníkem. Rovněž není znaleckému ústavu vůbec zřejmé, jaký přínos pro zodpovězení otázek zadaných soudem by měla detailní analýza například mzdových záznamů, či tzv. CMR, kterých jsou v archivu desítky pořadačů. Za této situace nelze znalkyni Mgr. Martinákové vytknout, že dle svého uvážení vyhodnotila, které podklady jsou pro objektivní závěry podstatné a které nikoliv, když není možné a ani přínosné detailně analyzovat všechny podklady. Přístup znalce Ing. Bohunovského, kdy pokud je pohledávka uhrazena, tak „nezáleží“ na skutečném odběrateli, skutečném plnění a skutečné částce uvedené na faktuře,

nebo na jiných oficiálně prezentovaných výstupech (např. právě v údajích pro banky, u nichž je navíc výslovně potvrzována správnost uváděných údajů), považuje znalecký ústav za zcela neakceptovatelný. Klamanému subjektu sice nemusí nutně vzniknout škoda, pokud jsou pohledávky skutečnými odběrateli hrazeny, v případě jejich nezaplacení však nemá tento subjekt možnost své nároky získat, kdy neví, po kom je ve skutečnosti vyžadovat. Znalecký ústav sice souhlasí se znalcem Ing. Bohunovským, že se Mgr. Martináková dopustila při zpravování mnoha chyb a nepřesností, ale znalcem uváděné „nepochopitelné závěry“ vyplývají spíše z jeho nepozornosti při čtení znaleckého posudku Mgr. Martinákové. Naprosto znalecký ústav nesouhlasí s tvrzením znalce Ing. Bohunovského, že uvádění nepravdivých údajů o předmětu zajištění svému věřiteli je v pořádku. Znalec Ing. Bohunovský vycházel z naprostého zlomku podkladů oproti znaleckému ústavu i Mgr. Martinákové, přičemž se ani nenamáhal si rozsah dostupných podkladů zjistit. Dle znaleckého ústavu by proto znalecký posudek Ing. Bohunovského neměl být považován za objektivní. Za této situace znalecký posudek Ing. Bohunovského skutečně vyvolává důvodné pochybnosti v tom směru, zda nebyl zpracován pouze účelově dle hesla „koho chleba jíš, toho píseň zpívej“. I pokud by se toto podezření neprokázalo, je dle závěru soud zřejmé, že znalec Ing. Bohunovský zpracovává znalecké posudky bez náležité pozornosti, nedbale a v mnoha případech dospívá ke zcela chybným závěrům, jako např. pokud jde o závěr znalce, že pokud je pohledávka uhrazena, tak „nezáleží“ na skutečném odběrateli, skutečném plnění a skutečné částce uvedené na faktuře, nebo na jiných oficiálně prezentovaných výstupech, byť by se třeba jednalo o údaje pro banky, u nichž je navíc výslovně potvrzována správnost uváděných údajů. Za této situace je pak otázkou, zda by ve vztahu ke znalci Ing. Bohunovskému neměly být v tomto směru vyvozeny důsledky.

Na základě takto provedeného hodnocení důkazů dospěl soud k závěru, že obžalovaný L. svým jednáním uvedeným pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku naplnil po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu pomoci k trestnému činu úvěrový podvod dle § 10 odst. 1 písm. c) tr. zákona k § 250b odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zákona ve znění zákona č. 140/1961 Sb., neboť opatřením prostředků poskytl jinému pomoc k tomu, aby při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a způsobil tak značnou škodu. Značná škoda je stanovena v souladu s ustanovením § 89 odst. 11 tr. zákona, kdy tato skutečnost je okolností, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby dle § 88 odst. 1 tr. zákona, neboť pro svou závažnost podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost. V tomto jednání obžalovaného dovozuje soud úmysl přímý podle § 4 písm. a) tr. zákona, kdy obžalovaný výše uvedeným jednáním úmyslně poskytl obžalované pro banku seznam pohledávek upravený tak, aby společnost LAV Lakomý, s.r.o. získala úvěr, tedy vědomě veden zjištěnou pohnutkou porušil zájem chráněný zákonem. Trestnost jednání obžalovaného byla posouzena dle zákona účinného v době spáchání trestného činu, neboť není pozdějšího zákona, který by byl pro obžalovaného výhodnější.

Na základě takto provedeného hodnocení důkazů dospěl soud k závěru, že obžalovaná Mgr. L. svým jednáním uvedeným pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku naplnila po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu trestného činu úvěrový podvod dle § 250b odst. 1, odst. 4 písm. b) tr. zákona ve znění zákona č. 140/1961 Sb., neboť při sjednávání úvěrové smlouvy uvedla nepravdivé údaje a způsobilá tak značnou škodu. Značná škoda je stanovena v souladu s ustanovením § 89 odst. 11 tr. zákona, kdy tato skutečnost je okolností,

kteřá podmiňuje použití vyšší trestní sazby dle § 88 odst. 1 tr. zákona, neboť pro svou závažnost podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost. V tomto jednání obžalované dovozuje soud úmysl přímý podle § 4 písm. a) tr. zákona, kdy obžalovaná výše uvedeným jednáním úmyslně předložila bance seznam pohledávek upravený tak, aby společnost LAV Lakomý, s.r.o. získala úvěr, tedy vědomě vedena zjištnou pohnutkou porušila zájem chráněný zákonem. Trestnost jednání obžalované byla posouzena dle zákona účinného v době spáchání trestného činu, neboť není pozdějšího zákona, který by byl pro obžalovanou výhodnější.

Na základě takto provedeného hodnocení důkazů dospěl soud k závěru, že obžalovaný L. svým jednáním uvedeným pod bodem 2) výroku tohoto rozsudku naplnil po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu zvlášť závažného zločinu úvěrový podvod dle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku ve znění zákona č. 40/2009 Sb., neboť při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a způsobil tak škodu velkého rozsahu. Škoda velkého rozsahu je stanovena v souladu s ustanovením § 138 odst. 1 tr. zákoníku, kdy škodou velkého rozsahu se rozumí škoda dosahující nejméně částky 5.000.000,- Kč, přičemž v tomto konkrétním případě vznikla škoda ve výši 30.000.000,- Kč. V tomto jednání obžalovaného dovozuje soud úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že bance překládá nepravdivý seznam pohledávek a činil tak veden zjištnou pohnutkou proto, aby mu pošk. ČSOB, a.s. poskytla úvěr, který postupně ve výši 30.000.000,- Kč vyčerpal a řádně ho nesplatil, čímž způsobil pošk. ČSOB, a.s. škodu ve výši 30.000.000,- Kč. Tedy vědomě veden zjištnou pohnutkou porušil zájem chráněný zákonem. Trestnost jednání obžalovaného byla posouzena dle zákona později účinného a nikoliv dle zákona účinného v době spáchání trestného činu, neboť zákon pozdější je pro obžalovaného výhodnější (§ 2 odst. 1 tr. zákoníku). Dle zákona účinného v době spáchání trestného činu by byl totiž obžalovanému ukládán trest v trestní sazbě v rozmezí 5 až 12 let, přičemž dle trestního zákoníku ve znění z.č. 40/2009 Sb. a z.č. 306/2009 Sb. účinného od 1.1.2010 je trestní sazba v rozmezí 5 až 10 let, tedy zcela nepochybně pro obžalovaného příznivější.

Na základě takto provedeného hodnocení důkazů dospěl soud k závěru, že obžalovaný L. svým jednáním uvedeným pod bodem 3) výroku tohoto rozsudku naplnil po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu zvlášť závažného zločinu úvěrový podvod dle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) tr. zákoníku ve znění zákona č. 40/2009 Sb., neboť při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a způsobil tak škodu velkého rozsahu. Škoda velkého rozsahu je stanovena v souladu s ustanovením § 138 odst. 1 tr. zákoníku, kdy škodou velkého rozsahu se rozumí škoda dosahující nejméně částky 5.000.000,- Kč, přičemž v tomto konkrétním případě vznikla škoda ve výši 34.754.254,90 Kč. V tomto jednání obžalovaného dovozuje soud úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že bance překládá nepravdivý seznam pohledávek a činil tak veden zjištnou pohnutkou proto, aby mu pošk. UniCredit Bank Czech Republic, a.s. poskytla úvěr, který postupně ve výši 34.754.254,90 Kč vyčerpal a řádně ho nesplatil, čímž způsobil pošk. UniCredit Bank Czech Republic, a.s. škodu ve výši 34.754.254,90 Kč. Tedy vědomě veden zjištnou pohnutkou porušil zájem chráněný zákonem. Trestnost jednání obžalovaného byla posouzena dle zákona později účinného a nikoliv dle zákona účinného v době spáchání trestného činu, neboť zákon pozdější je pro obžalovaného výhodnější (§ 2 odst. 1 tr. zákoníku). Dle zákona účinného v době spáchání trestného činu by byl totiž obžalovanému ukládán trest v trestní sazbě

v rozmezí 5 až 12 let, přičemž dle trestního zákoníku ve znění z.č. 40/2009 Sb. a z.č. 306/2009 Sb. účinného od 1.1.2010 je trestní sazba v rozmezí 5 až 10 let, tedy zcela nepochybně pro obžalovaného příznivější.

Dle opisu z evidence Rejstříku trestů (č.l. 8321) obž. Vratislava L. nebyl obžalovaný v minulosti soudně trestán. Ze zprávy o pověsti je zřejmé, že obžalovaný nebyl projednán pro přestupek. Bližší údaje k jeho osobě nejsou uvedeny.

Při stanovení povahy a závažnosti trestného činu soud vycházel z porušení zájmu na ochraně majetku, přičemž její konkrétní stupeň je snižován skutečností, že obžalovaný L. před spácháním trestné činnosti vedl řádný život, polehčující okolnost podle § 41 písm. o) tr. zákoníku. Obžalovanému ovšem přitěžuje, že spáchal více trestných činů, což soud zohlednil jakožto přitěžující okolnost dle § 42 písm. n) tr. zákoníku.

Trestní sankce byla obž. L. uložena s ohledem na zákonná hlediska ust. § 37 odst. 1, 2 a § 38 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku, přičemž při stanovení druhu a výměry trestu soud vycházel z ust. § 39 odst. 1, 2, 3, 4 a 7 tr. zákoníku. Soud dospěl k závěru, že pro zachování přiměřenosti trestní sankce je nutné uložit obžalovanému L. úhrnný trest odnětí svobody v dolní třetině trestní sazby v trvání 6 let, přičemž obžalovaný byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice s ostrahou. S ohledem na skutečnost, že se obžalovaný trestného činu dopustil v rámci svého podnikání považuje soud za důvodný návrh státního zástupce na uložení trestu zákazu činnosti, a proto obžalovanému dále uložil podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku s trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu podnikání v oboru koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej zboží, dále v oboru mezinárodní zasilatelství a v oboru silniční motorová doprava a v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací s předmětem podnikání koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej zboží, dále v oboru mezinárodní zasilatelství a v oboru silniční motorová doprava nebo jejich zastupování na základě plné moci na dobu 7 let. Soud při stanovení druhu a výše trestu zohlednil ve prospěch obžalovaného i délku trestního řízení.

Dle opisu z evidence Rejstříku trestů (č.l. 8322) obž. Mgr. Dity L. nebyla obžalovaná v minulosti soudně trestána. Ze zprávy o pověsti je zřejmé, že obžalovaná nebyla projednána pro přestupek. Bližší údaje k její osobě nejsou uvedeny.

Společenská nebezpečnost jednání obžalované Mgr. Dity L. tkví v porušení zájmu společnosti na ochraně vlastnických práv, přičemž její konkrétní stupeň je snižován dosavadní bezúhonností obžalované (§ 33 písm. g) tr. zákona). Přitěžující okolnosti soud u obžalované neshledal.

Vzhledem k hlediskům ust. § 23 odst. 1 a § 31 odst. 1 tr. zákona se soudu pro dosažení účelu trestu jeví jako postačující s ohledem na výše uvedené uložit obžalované Mgr. L. trest odnětí svobody při dolní hranici trestní sazby v trvání 2 let. Soud dospěl k závěru, že zejména s ohledem na dosavadní bezúhonnost obžalované jsou splněny zákonné podmínky pro podmíněný odklad výkonu trestu, přičemž s ohledem na výši škody soud stanovil delší zkušební dobu v trvání 4 let za současného vyslovení dohledu nad obžalovanou. Rovněž v případě obž. Mgr. L. s ohledem na skutečnost, že se obžalovaná trestného činu dopustila v

postavení jednatelky obchodní společnosti LAV Lakomý, s.r.o. považuje soud za důvodný návrh státního zástupce na uložení trestu zákazu činnosti, a proto obžalované také uložil podle § 49 odst. 1 tr. zákona se obžalované ukládá trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních korporací nebo jejich zastupování na základě plné moci, na dobu 5 let. Soud při stanovení druhu a výše trestu zohlednil ve prospěch obžalované i délku trestního řízení.

Poškozené Československá obchodní banka, a.s. a UniCredit Bank Czech Republic, a.s. se s jejich nároky na náhradu škody připojily k tr. řízení řádně a včas. Z provedeného dokazování je zřejmé, že škoda byla poškozeným způsobena v přímé příčinné souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaných, přičemž její výše byla stanovena v souladu s provedenými důkazy v rámci trestního řízení, kdy tato je i zákonným znakem skutkové podstaty trestných činů, pro které jsou obžalovaní stíháni.

Ze sdělení Českomoravské záruční a rozvojové banky, a.s. (č.l. 7721-7723 a zejména č.l. 8406) vyplývá, že Českomoravská záruční a rozvojová banka, a.s. poskytla z bankovních záruk plnění ve prospěch věřitele Československé obchodní banky, a.s. pokud jde o subjekt Vratislav Lakomý – LAV. Českomoravská záruční a rozvojová banka, a.s. vstoupila namísto Československé obchodní banky, a.s. do insolvenčního řízení v rozsahu pohledávek ve výši 15.200.500 Kč. Soud se tedy zabýval i nárokem na náhradu škody v případě Českomoravské záruční a rozvojové banky, a.s., kdy v důsledku trestné činnosti vznikla škoda i této bance, a to jednáním obž. L. u skutku pod bodem 2) výroku tohoto rozsudku, který se týká o Vratislav Lakomý – LAV. Pokud jde o skutek pod bodem 1) výroku tohoto rozsudku, tedy o LAV Lakomý, s.r.o. zůstává nadále poškozenou Československá obchodní banka, a.s.

Z výslechů svědků Ing. Beneše a JUDr. Hradila, ze sdělení Krajského soudu Ostrava sp. zn. KSOS 38 INS 3794/2008-D20 (č.l. 8417), z návrhu konečné zprávy a návrhu na vydání výtěžku zpeněžení zajištěnému věřiteli JUDr. Otto Hradila (č.l. 8418-8422), z návrhu na vydání usnesení Ing. Roberta Beneše (č.l. 8423-8424), z přehledu vymožených pohledávek z majetkové podstaty dlužníka Vratislav Lakomý – LAV (č.l. 8425) a z opisu usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13.11.2014 č.j. KSOS 39 INS 3796/2008-B112 (č.l. 8426-8428) je zřejmé, že poškozené Československá obchodní banka, a.s. již bylo plněno v rámci insolvenčního řízení, a to jak v případě LAV Lakomý, s.r.o., tak i v případě insolvenčního řízení dlužníka Vratislav Lakomý – LAV dle usnesení KS Ostrava ze dne 13.11.2014 č.j. KSOS 39 INS 3796/2008-B112, kde dle usnesení KS v Ostravě ze dne 23.1.2013 vstoupila do řízení na místo dosavadního věřitele Československá obchodní banka, a.s. Českomoravská záruční a rozvojová banka, a.s. Za této situace je zřejmé, že nároky poškozené Československá obchodní banka, a.s. jsou uspokojovány v rámci insolvenčních řízení, přičemž pokud jde o poškozenou Českomoravská záruční a rozvojová banka, a.s. bude na této, aby vyhodnotila, zda plnění v případě insolvenčního řízení dlužníka Vratislav Lakomý – LAV dle usnesení KS Ostrava ze dne 13.11.2014 č.j. KSOS 39 INS 3796/2008-B112 mělo být přiznáno jí nebo Československá obchodní banka, a.s. Soud dospěl z závěru, že dokazování v tomto směru by již bylo zcela nad rámec adhezního řízení, a proto poškozené Československá obchodní banka, a.s. a Českomoravská záruční a rozvojová banka, a.s. podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázal s jejich nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Pokud jde o škodu vzniklou pošk. UniCredit Bank Czech Republic, a.s. jednáním obžalovaného L. pod bodem 3) výroku tohoto rozsudku, soud uložil obžalovanému L. povinnost nahradit poškozené UniCredit Bank Czech Republic, a.s. škodu ve výši 34.754.254,90 Kč, kdy v této výši byla škoda obž. L. prokázána důkazy provedenými v trestním řízení, přičemž nebylo provedeným dokazováním zjištěno, že by pošk. UniCredit Bank Czech Republic, a.s. bylo plněno v jiném, např. insolvenčním, řízení nebo bylo již o nároku této poškozené rozhodnuto v řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného

Olomouc 3. srpna 2015

Za správnost vyhotovení:
Bc. Klára Zdařilová

Mgr. Eduard Ondrášek v. r
předseda senátu